

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
25 січня 2013 р., п'ятниця**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Глава парламенту відвідує Донецьчину** *Ліна Куш, "Голос України"*3
- У програмі робочої поїздки — ознайомлення з реконструкцією сталеплавильного виробництва у приватному акціонерному товаристві «Донецьк-сталь» — металургійний завод», відвідання пансіонату «Ветеран» в обласному центрі, зустріч із вченою радою та активістами студентського самоврядування Донбаської національної академії будівництва й архітектури.
- Руслан Кошулинський: Від шеф-кухаря — до віце-спікера** *Оксана Процюк, «Галичина»*.....3
- Заступник Голови Верховної Ради України Р.Кошулинський розповідає про визнання за «Свободою» ролі «передового загону» опозиції в парламенті, про те, як «Свобода» спільно із союзниками блокуватиме антиукраїнські законопроекти у Верховній Раді, своє вимушене сусідство з «регіоналом» та комуністом у президії ВРУ...
- Батько Батьківщини** *Журнал «Кореспондент»*6
- На інтерв'ю же, которое Яценюк дал изданию 21 января в партофисе на столичном Подоле, политик выглядел несколько растерянным. Немудрено. За пару дней до этой встречи шеф Генпрокуратуры В.Пшонка объявил о том, что его ведомство завершило расследование убийства экс-нардепа Е.Щербаня, совершенного в 1996 году. А.Яценюк - о пожизненном заключении для Ю.Тимошенко, египетском сценарии для Украины и о том, будут ли вообще выборы в 2015 году.
- Стоп «кнопкодавству»!** *Іван Капсамун, «День»*10
- «Ми хочемо оскаржити всі рішення, прийняті за допомогою «піанізму» у Верховній Раді», — підкреслив Кличко. «...Ми завалимо суди такими позовами. Поки Верховна Рада не зрозуміє, що вона повинна демонструвати принцип дотримання Конституції», — заявив народний депутат від фракції «УДАР» П.Розенко в ефірі ТВі.
- Сварка через «Мрію» і два пакети** *Світлана Мичко, "Україна молода"*.....11
- Під час такої атаки на ТОВ «Мрія Центр» у селі Васильківці Гусятинського району податківці «напоролися» на народного депутата України від ВО «Свобода» М.Головка, який орендує в офісі товариства кімнату для своєї громадської приймальні. Між представниками податкової та молодим нардепом виник серйозний конфлікт, який протилежні сторони трактують дуже по-різному. Податківці заявили про перешкоджання М.Головка їхнім слідчим діям і звернулися з цього приводу до обласної прокуратури.
- Петр Порошенко: «Я человек, устремленный в будущее...»** *"Факты и комментарии"*12
- Наша газета продолжает публикацию анкет известных людей, согласившихся поделиться с читателями своими самыми сокровенными мыслями.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

- Владимир Рыбак дома заговорил на запрещенном в Раде русском языке**
Остров13
- Свое выступление перед студентами В.Рыбак начал на украинском языке: "Я вот думаю: на каком языке мне выступать? Скажу два слова на русском, то на меня в Раде уже топают ногами. Но я думаю, что я приехал домой... ", - сказал Рыбак, переходя на русский язык. Эти слова спикера были встречены аплодисментами в зале.
- Володимир Рибак «Новий закон про освіту має забезпечити впровадження європейських стандартів у цій галузі»** *Українські Національні Новини*14
- Новий закон про освіту має забезпечити впровадження європейських стандартів у цій галузі. Про це заявив Голова Верховної Ради України В.Рибак, виступаючи перед викладачами і студентами Донбаської національної академії будівництва і архітектури.
- Андрій Мохник: «Порівняння пари Кучма – Симоненко і Янукович – Тягнибок є помилкою»** *Главком*.....14
- "Тему президентських виборів, як яблуко розбрату, сьогодні вкидає та сама Банкова. Щоби ребром стали питання – «чи буде Яценюк балотуватись», «чи буде Тягнибок балотуватись», «чи будуть вони обидва балотуватись, якщо з тюрми вийде Тимошенко»?.. Ці питання є передчасними, маніпулятивними і відволікають увагу від того, що президентських виборів як таких може й не бути".
- Зачем оппозиции сессия парламента** *Главком*23
- Несмотря на то, что оппозиция сейчас кичится новой «победой» - собранием необходимых подписей за проведение внеочередной сессии Верховной Рады, невольно задумываешься, а есть ли у представителей меньшинства какой-то более-менее четкий план дальнейших действий.
- Михайло Чечетов: «Денісова підтвердила, що Тимошенко почуває себе чудово»** *Українські Національні Новини*.....25
- Народний депутат від Партії Регіонів М.Чечетов не вірить, що лікарі могли рекомендувати Юлії Тимошенко ходити на підборах.
- БЛОГИ**
- Арсен Аваков «Конверт с деньгами»** *pravda.com.ua*.....26
- На улице меня поджидала женщина – не с зеленкой, другая. Подошла, посмотрела в глаза. "Вы депутат? Хочу передать письмо Вам. Посмотрите потом. Прочтете на сессии? – доведете, кому следует!? Спасибо Вам" И попрощалась.
- Борис Тарасюк: Звернення на підтримку реформи вищої освіти України**
pravda.com.ua.....26
- До вашої уваги подається переклад тексту звернення, який було розповсюджено в мережі Фейсбук. За перші 12 годин звернення підтримали 400 осіб.
- Микола Княжицький: Нововведення Дмитра Володимировича Табачника**
pravda.com.ua.....28
- Дві дивні речі вразили останніми днями. Міністерство освіти ліквідувало відділ реставрації стародруків у науковій бібліотеці Львівського Національного Університету імені І.Франка.
- ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ**
- Кличко отказал Тимошенко в создании единой оппозиции** *Интер, Подробности*29
- Україна знає, як реформувати Європейський суд** *УТ-1, Підсумки дня*32

Кличко не підтримав ідею об'єднання опозиційних партій в єдину політсилу 5 <i>канал, Час новин</i>	33
Державні чиновники мають говорити українською за Конституцією <i>Radio</i> <i>Свобода, Ми разом</i>	34

Друковані видання

Глава парламенту відвідує Донецчину *Ліна Куш, "Голос України"*

Сьогодні Голова Верховної Ради України Володимир Рибак відвідає Донецчину. У програмі робочої поїздки — ознайомлення з реконструкцією сталеплавильного виробництва у приватному акціонерному товаристві «Донецьк-сталь» — металургійний завод», відвідання пансіонату «Ветеран» в обласному центрі, зустріч із вченою радою та активістами студентського самоврядування Донбаської національної академії будівництва й архітектури. Глава парламенту також обговорить першочергові проблеми регіону із керівниками органів місцевого самоврядування та органів місцевої виконавчої влади і проведе прес-конференцію для журналістів, передає наш власкор.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=278701>

Руслан Кошулинський: Від шеф-кухаря — до віце-спікера *Оксана Процюк, «Галичина»*

В ексклюзивному інтерв'ю газеті «Галичина» заступник Голови Верховної Ради України Руслан Кошулинський розповідає про визнання за «Свободою» ролі «передового загону» опозиції в парламенті, про те, як «Свобода» спільно із союзниками блокуватиме антиукраїнські законопроекти у Верховній Раді, своє вимушене сусідство з «регіоналом» та комуністом у президії ВРУ, а також про своє перше місце праці шеф-кухарем у ресторані на Прикарпатті, своїх тещу і тестя із села Биткова Надвірнянського району та інше.

- Пане Руслане, як можете пояснити те, що за вашу кандидатуру на посаду заступника Голови Верховної Ради проголосувало аж 305 депутатів, а це, погодьтеся, рекордна підтримка як для українського парламенту. Виглядає, що ви влаштовуєте навіть представників Партії регіонів?

— Виглядає так, що провладні фракції хотіли показати добру міну при поганій грі. Адже опозиція мала б бути представлена в особі першого заступника Голови ВРУ, так само як мала б отримати контрольні функції через керівництво відповідними комітетами. Натомість Партія регіонів разом зі своїми сателітами з КПУ порушила парламентські традиції та, застосувавши примат сили, забрала все собі, а опозиції залишила за принципом «на тобі, небоже, що мені не гоже».

Щоб хоч якось зберегти обличчя, «регіонали» проголосували за кандидатуру опозиціонера на посаду заступника Голови ВРУ. Підкреслю: опозиціонера, бо мою кандидатуру запропонували саме лідери фракції «Батьківщини» та «УДАРу», і саме прізвища Яценюк, Кличко та Тягнибок стоять під відповідним проектом постанови. Отож любителі формулювання усіляких змовницьких теорій мають знати, що Партія регіонів підтримала пропозицію дружніх нам опозиційних фракцій. А якщо серйозно, вважаю великим досягненням — фракцію націоналістів у ВРУ та націоналіста у президії парламенту. Зі свого боку, відчуваю й велику відповідальність за покладену на мене і моїх побратимів місію.

- Як сприйняла ваша дружина обрання ваше віце-спікером? Чи відчуваєте якісь зміни в її ставленні до себе?

— Слава Богу, ставлення дружини не змінилося. Хіба що тепер вільного часу, який можна було присвятити родині, буде ще менше. А це не може аж так радувати. З другого боку, це нові професійні горизонти, нові можливості для мене як для політика змінити якість самої української політики, привнести в неї справді український інтерес. Отож сім'я з розумінням поставилася до моєї нової посади і надає мені постійну підтримку.

- Як вам, націоналістові за духом, працюється під керівництвом «регінала» Володимира Рибачака і комуніста Ігоря Калетника? Чи досвідченому шеф-кухареві комфортно і на парламентській «кухні»?

— Ох, якби на якійсь нормальній кухні був такий безлад, як на «кухні» політичній, не варто, мабуть, було би щось так намагатися «пакрацтіти», а треба одразу закривати її. Але куди діватися — треба таки цю «кухню» змінювати, адже іншого парламенту в нас немає. Тож роботи попереду — сила-силенна. Що ж до сусідства з комуністом і «регіналом», то воно — вимушене. Комуністів взагалі не має бути в українському парламенті. Значно продуктивніше для мене — зосередитися на тому, аби вже незабаром такий стан справ змінили самі українці, побачивши, на що здатні в парламенті українські націоналісти. Впевнений, недовго залишилося правити бал у найвищому законодавчому органі нашої держави нащадкам «сталінсько-брежнєвської» епохи.

- Заступник Голови Верховної Ради — це ваш рекордний стрибок у політичній кар'єрі чи просто наразі найліпший результат?

— Як кажуть, поживемо — побачимо. Якщо серйозно, то це, безперечно, визнання нової ролі українських націоналістів у нинішньому політичному житті держави. Якщо хочете, це де-факто свідчення переходу «Свободи» у нову політичну вагову категорію. Тепер націоналісти в українській політиці — не просто «вуличні бійці», «радикали» і т. п., а справжні «важковаговики». Запевню вас, що зупинятися на досягнутому не планує ні партія, ні я. Все ще попереду.

- Незважаючи на те, що «Свобода» у Верховній Раді має найменше депутатів порівняно з опозиційними «Батьківщиною» і «УДАРом», їй в опозиційному таборі відведено далеко не другі ролі. З чим пов'язані такі преференції «Свободи»?

— Це не преференції, а визнання за «Свободою» ролі такого собі передового загону опозиції, сили, спроможної у вирішальний момент рішуче стати на захист тих, хто опонує нинішньому антиукраїнському режимові. Зрештою, це не математика, а політика — тут далеко не все визначають цифри. Значно більше важать згуртованість, спроможність у критичній ситуації діяти як одне ціле. Наші колеги по опозиції високо цінують таку нашу здатність.

- Поза сумнівом, своєю присутністю в парламенті ваші однопартійці оживили опозицію, яку дотепер чимало експертів називали млявою, інертною, не спроможною до дії. Чи не виникає в опозиційному таборі конфліктних ситуацій саме через активну позицію «Свободи»?

— Поки що наші стосунки всередині опозиційного табору в парламенті складаються добре. Перші голосування у Верховній Раді засвідчили високий рівень довіри поміж різними опозиційними силами. Нам є над чим працювати, але головне — довіра й дотримання взятих на себе зобов'язань: усі ми, представники опозиції в парламенті, маємо працювати на спільну мету — забезпечити законодавчо захист інтересів українців.

- Згідно з результатами моніторингу перших тижнів роботи нового парламенту, здійсненого громадянською мережею «ОПОРА», «Свобода» є аутсайдером щодо законотворчої діяльності, за винятком вашої законодавчої ініціативи щодо запровадження жорсткіших правил роздрібної торгівлі алкогольними напоями, оскільки ви позафракційний як віце-спікер. Чим можете пояснити такий низький рівень роботи своїх однопартійців у царині законотворчості?

— Думаю, що сама «ОПОРА» тепер розуміє, що така оцінка була щонайменше передчасною. Немає підстав говорити про «низький рівень законотворчої активності

«Свободи». По-перше, більшість законопроектів деяких так званих лідерів законотворчої діяльності, наприклад, комуністів, — це банальне тасування старої засмальцьованої колоди, позаяк майже всі їхні «ініціативи» є, по суті, перелицьованими законопроектами, поданими ще за попередньої каденції. Оце вам і вся «активність».

Щодо «Свободи» можу поінформувати: депутати-націоналісти зареєстрували у Верховній Раді низку надзвичайно важливих для держави і принципових законопроектів. Зокрема, «Про ліквідацію приватних монополій», «Про примусову легалізацію капіталу та рахунків у банках, що перебувають та зареєстровані за кордоном», «Про спрощений режим реєстрації малого та середнього підприємництва через установи банків», «Про ліквідацію дефіциту бюджету Пенсійного фонду». Загалом члени нашої фракції самостійно та у співпраці з іншими депутатами стали авторами понад 80 законодавчих ініціатив. Хоча, на мою думку, законодавчий вал — це не найкращий показник ефективності роботи парламенту.

Також слід зазначити, що «ОПОРА» оприлюднила результати свого дослідження після перших пленарних засідань, коли політичні сили, які мали свої фракції у попередньому скликанні, автоматично перенесли свої ініціативи з минулих скликань, а нові фракції не мали сенсу вносити законопроекти, бо ще не були сформовані комітети, які мають розглядати законопроекти перед внесенням їх до порядку денного сесії. До кінця сесії ситуація кардинально змінилася. Але про це чомусь уже не пишуть. Сподіваємось, що «опорівці» ретельніше підійдуть до наступних досліджень і не дадуть підстав сумніватися у фаховості та коректності їхньої роботи.

- Які завдання тепер стоять перед «Свободою» як опозиційною фракцією? З огляду на те, що в парламенті немає патріотичної більшості, як «Свобода» спільно із союзниками блокуватиме антиукраїнські законопроекти?

— Варіантів — кілька. Це й активна робота в комітетах, де представлена опозиція, зокрема «свободівці» є в усіх без винятку комітетах Ради, і робота з позафракційними депутатами, і залучення додаткових можливостей у вигляді посади віце-спікера, про що ми вже говорили. Але наголошу: ніхто не заборонить опозиції, зокрема «Свободі», апелювати безпосередньо до нації, яка є носієм суверенітету держави. Наш головний ресурс — українці. А трибуна Верховної Ради в цьому контексті — гарний майданчик, а в разі екстреної ситуації — і барикада...

- Свого часу ви навчалися у Львівському спортінтернаті. Як ця школа вплинула на формування вашої особистості?

— Ще античні греки вважали, що для гармонійного розвитку особистості мало самого інтелекту, хоча без нього — нікуди. Необхідні також сила духу, сила волі, не кажучи вже про здоров'я як таке. Усі ці властивості якраз і розвиває спорт, виступаючи в ролі горнила для людини. Той, хто серйозно займався спортом, не боїться труднощів, готовий до боротьби, до напруженої роботи.

- Подейкують, що ви не курите, не вживаєте алкоголю і навіть не п'єте кави, рецептами приготування якої так славиться ваш рідний Львів. Як вам це вдається і чим зумовлена така аскеза?

— Відповідь на це запитання певною мірою пов'язана з попереднім. Від дечого варто відмовитися або принаймні обмежити себе — задля високої мети.

- Пане Руслане, вас чимало пов'язує із Прикарпаттям. Як відомо, із с. Биткова Надвірнянського району походить ваша дружина Марія, а своє перше місце праці шеф-кухаря ви отримали в с. Яблуниці у ресторані «Беркут». Як вас, корінного львів'янина, прийняли в гуцульській Яблуниці і що змусило повернутися назад до Львова?

— У 1991 році, після закінчення Львівського кооперативного технікуму, я отримав направлення на роботу в Коломию. Однак там тоді не було відповідного місця за моєю кваліфікацією технолога, і споживча кооперація Івано-Франківської області, зважаючи на мій хороший диплом з гарними оцінками, дала мені змогу попрацювати в одному з найкращих на той час ресторанів Івано-Франківщини на посаді інженера-технолога.

Перша моя зустріч із його працівниками була цікавою. Звісна річ, приїхав якийсь молодий панок зі Львова, і вони не знали спочатку, чого від мене чекати. Але ми дуже швидко знайшли спільну мову. і я щиро вдячний всім працівникам, які навчили мене на той час практично невідомою для загалу гуцульської кухні. Досі пам'ятаю, як вперше вчився варити банош та інші гуцульські страви. Для мене було дуже цікавим пізнання цієї традиції чи навіть культури готування і споживання. Була й величезна кількість відкриттів, особливо у знанні про гірські трави, які додавали як приправи.

Але радянська система громадського харчування передбачала певні взаємини. Треба було або пристосовуватися і залишатися в цій системі, або її змінювати. Тоді взаємини між рестораном і клієнтом базувалися на зискові, замість боротьби за доброякісну кухню і клієнта. На превеликий жаль, мені, молодому спеціалістові, який прагнув оновити цю багаторічну систему в 1991 році, цього не вдалося.

- Тепер ви часто відвідуєте своїх тестя і тещу в Биткові? Вони вітали вас з обранням на таку високу посаду?

— У мене дуже хороші тесть і теща. і я неймовірно їх поважаю та люблю. Щиро вдячний їм за опіку як наді мною, так і над моїми дітьми. Особливо вона була важливою, коли не стало моїх батьків. Сьогодні для мене надзвичайне задоволення бувати у них, спілкуватися, відчувати їхнє тепло і повагу. Однак, на жаль, це буває доволі рідко.

Батько мого тестя воював проти радянської влади. Родина дружини — це високодуховні, високоосвічені люди, які досягли високих результатів у своєму житті: один з братів — директор найкращої школи в місті Надвірні, другий — викладач права в коледжі.

Обидві мої доньки народилися в Надвірні. Щодо їх народження є одна цікава історія. Моя теща працювала санітаркою в лікарні, і коли дружина народжувала і вперше, і вдруге, вона була на зміні. і коли народилася друга дитина — теж донька, я сказав: «Мамо, або ви наступного разу не йдете на роботу, або вона не буде народжувати в Надвірні». Так і сталося: третя дитина народилася вже у Львові, і це був син.

<http://styknews.info/novyny/polityka/2013/01/25/ruslan-koshulynskyi-vid-shef-kukharia-do-vitse-spikera>

Батько Батьківщини *Журнал «Кореспондент»*

На протязі останніх п'яти-шести років Кореспондент неодноразово брав інтерв'ю у Арсенія Яценюка. І цей молодожавий політик, а нинішній - лідер тимошенківської Батьківщини, найбільшої опозиційної сили країни, - завжди виглядав бодро і рішуче, виділяючись на фоні колег чіткістю і, якщо потрібно, жорсткістю суджень. На інтерв'ю ж, яке Яценюк дав журналу 21 січня в партійному кабінеті на столичному Подолі, політик виглядав кілька разів старшим.

Невдоволено. За пару днів до цієї зустрічі шеф Генпрокуратури Віктор Пшонка повідомив, що його відомство завершило розслідування вбивства экс-нардепа Євгенія Щербаня, вбитого в 1996 році. Тепер генпрокурор готовий пред'явити Юлії Тимошенко обвинувачення в організації цього вбивства. Іншими словами, к семирічному терміну, який зараз відбуває экс-прем'єр, може бути додано пожизненне ув'язнення.

Яценюк отреагував миттєво, заявив, що його політсила вимагає проведення досрочної сесії, на якій вони хотять заслухати генпрокурора і всіх силовиків по справі Леди Ю. Однак нове настання влади і усвідомлення нерівності сил наклало відбиток на настрої головного - серед вільних - опозиційного політика країни.

В ході бесіди старший Яценюк все-таки воскрес. Як би не були сильні опоненти, він все ж вірить в те, що великі зміни не за горами.

- В п'ятницю Генпрокуратура офіційно повідомила, що підозрює Юлію Тимошенко в організації вбивства Євгенія Щербаня, экс-нардепа і підприємця. Це є в

придачу ко всему Леди Ю может получить пожизненное. Для чего власти нужны эти обвинения? Насколько серьезны аргументы следствия?

- Это самое абсурдное и идиотское решение. У меня есть несколько версий произошедшего. Поскольку эта новость ставит под вопрос проведение саммита Украина - ЕС, я не исключаю заинтересованность в подобном развитии событий и других стран, в частности России. На саммите, который должен состояться, вопрос о европейских перспективах Украины и освобождении Юлии Тимошенко должен не ставиться, а решаться.

Возможно, это также последствия борьбы внутри президентского окружения. Ведь новое уголовное дело против Тимошенко убило остатки доверия к Януковичу.

Известны подробности материалов американского суда, который расследовал дело Лазаренко. Там нет даже намека на непосредственное участие Тимошенко в убийстве Щербаня.

- Тимошенко ждет и надеется, что выйти на свободу ей поможет решение Европейского суда по правам человека, которое должно вот-вот появиться. Вы разделяете ее ожидания?

- Однозначно, это первый серьезный шаг на пути принятия справедливого решения по делу Тимошенко. На этом этапе станет понятно, что арест был незаконным, а само дело политически мотивировано. Это в целом дает серьезные основания для того, чтобы Европейский суд дальше рассматривал дело по сути и вынес свое решение. Оно станет основанием для пересмотра решения украинского суда, что поможет освободить Тимошенко.

- Сейчас оппозиция снова активизировалась. Вы требуете проведения внеочередной сессии, на которой хотите заслушать генпрокурора, глав МВД и СБУ, а также создать временные следственные комиссии по делам Тимошенко и экс-главы МВД Юрия Луценко. Насколько проведение внеочередной сессии реально?

- Мы передали документы в аппарат Верховной Рады, обнародовали список вопросов. Следующий шаг - это сбор 150 подписей за ее проведение на специальных подписных листах. Но аппарат ВР всячески затягивал с их выдачей. Они увидели предлагаемые оппозицией вопросы повестки дня и будут делать все возможное, чтобы затягивать с проведением внеочередной сессии.

- А что даст эта сессия? Ведь очевидно, что оппозиция не сможет отправить генпрокурора в отставку.

- Оппозиции хватило бы голосов для отправки генпрокурора в отставку, если бы независимые депутаты (мажоритарщики) были действительно независимыми, а не зависимыми от [Президента Виктора] Януковича.

Мы как оппозиция имеем право заслушать генпрокурора, глав СБУ и МВД. Ведь это те люди, которые отвечают за исполнение закона в стране, а не за издевательства над ним. Парламент - это политический орган, где должны приниматься политические решения.

Но на сессии мы точно сможем создать следственную комиссию [по расследованию нарушений Конституции при заключении Тимошенко и Луценко]. Для этого нужно 150 голосов, которые у нас есть. По сути, это тот единственный законный механизм, который дает оппозиции возможность иметь хотя бы какие-то рычаги влияния на ситуацию.

- Внеочередная сессия - это сложно. Для вас было бы проще не уходить на каникулы. Ведь новый парламент проработал всего пару недель, а ситуация с Тимошенко уже тогда была сложной.

- Это было не наше решение. Батьківщина не голосовала за календарный план. Именно поэтому сейчас мы созываем внеочередную сессию.

- Почему действия оппозиции иногда кажутся нелогичными, словно она подыгрывает власти? Из последних примеров - голосование за декриминализацию статей, по которым осуждены Тимошенко и Луценко. Оппозиция выглядела странно, когда за этот закон не голосовали ее же депутаты.

- Я хотел бы отметить, что мы голосуем только своими карточками. Мы добились того, чтобы вопрос о декриминализации был внесен в зал. И за него был отдан 161 голос. Помимо

этого, наша задача была показать истинную позицию регионалов, которые за этот законопроект снова не проголосовали.

- Насколько вы уверены в своих союзниках по парламенту? Некоторые политики убеждали меня, что лидера УДАРа Виталия Кличко финансирует миллиардер Дмитрий Фирташ, а Свободу - Игорь Коломойский, еще один миллиардер. Вы вообще эти темы обсуждаете на межфракционных встречах, интересуетесь, какие силы стоят за вашими партнерами?

- Чтобы идти в бой, нужно иметь крепкий не только тыл, но и фронт. Я верю в то, что наши партнеры - это люди, знающие, что такое ответственность перед страной. И они дорожат своей политической репутацией, которая на самом деле бесценна.

- Насколько вам как представителю демократического лагеря удобно сотрудничать с людьми, которые, как лидер Свободы Олег Тягнибок, декларируют, что будут бороться не за права человека, а за права нации?

- Я начну с того, что нас объединяет страна и ее будущее, и для этого мы умеем разговаривать друг с другом и объединяться. Вместе мы прошли непростой период предвыборной кампании, показали, что можем договариваться, как это было с выдвижением единого кандидата по округу. Есть вещи, которые не воспринимаются с обеих сторон. Но у нас каждый имеет свою позицию и отстаивает ее.

- А есть ли сложности внутри самой Батьківщини? Многие утверждают, что бютовцы Андрей Кожмякин и Александр Турчинов монополизировали доступ к Тимошенко и манипулируют информацией, которая исходит от нее или поступает к ней. Вы же, по сути, вообще лишены общения с Тимошенко. Насколько это вредит Объединенной оппозиции?

- Никаких коммуникационных проблем у нас нет. Если что, Юлия Тимошенко мне пишет письма, а я ей. Есть только одна сложность - она сидит в тюрьме, а не находится на свободе.

- Почему вы лично забыли об отце и сыне Табаловых, попавших в ВР по вашей "квоте" и перешедших в лагерь ПР? Почему не пытаетесь лишить их мандатов?

- Чтобы лишить их мандатов, для начала они у них должны быть. Они не приняли присягу, поэтому не получили статус народного депутата Украины. Чтобы доказать это, мы создаем временную следственную комиссию. У нас также есть все видеоматериалы, которые помогут нам установить истину.

Только я хотел бы отметить, что ситуация с Табаловыми - это война, в первую очередь, персонально против меня. Зачем им [регионалам] были нужны Табаловы, если у них вместе с коммунистами и так голосов хватает? Задача была в том, чтобы купить Табаловых, сделать из этого пиар, после чего не дать мне возможности возглавить фракцию и погасить меня политически.

- Первые дни показали, что Свобода претендовала на статус спецназа оппозиции. И забор вокруг Рады сплила, отца и сына Табаловых один раз из сессионного зала выгнала. Но на этом вся активность завершилась. Что случилось?

- Оппозиция будет эффективной, только если она будет действовать сообща. И это важно понять, данный принцип работает по всем направлениям. Прекрасное доказательство этому - парламентская кампания 2012-го. Оппозиция выиграла только там, где она объединилась. И мы должны перенести это и на 2015-й. То же самое касается и мэра Киева: его выборы будут неким контрольно-пропускным пунктом перед президентскими.

- Договоренность об этом уже достигнута?

- Позиция Свободы четкая - единый кандидат в мэры Киева от оппозиции и объединенный кандидат на округе. Я надеюсь, что УДАР тоже так будет работать.

- Если говорить о 2015-м, то эксперты не исключают, что уже сейчас реализуется такой сценарий: во второй тур помогают выйти Тягнибоку, поскольку он единственный кандидат, у которого Янукович выигрывает.

- Кто бы ни вышел во второй тур от оппозиции, если у него есть поддержка всех трех оппозиционных сил, он выиграет у Януковича.

Что же касается Тягнибока, я слышал об этих сценариях, но не верю в них. Конечно, может произойти перелом в электоральных настроениях, и Олег выйдет во второй тур, но в таком случае он победит Януковича. Тогда все планы рушатся.

- *Сейчас все понимают, что в 2015-м выборы будут очень тяжелыми.*

- Стоит вопрос, будут ли вообще эти президентские выборы, поскольку они могут превратиться в назначение президента под видом выборов, как в России и Беларуси. Именно поэтому я против того, чтобы сворачивать диалог с нашими европейскими партнерами.

- *Стоит ли на них так сильно надеяться? В последнем перед выборами интервью Корреспонденту вы говорили, что власть побоится фальсификаций из-за реакции международного сообщества. Но нарушения, причем значительные, были, а Европа сейчас заигрывает с украинской властью, и даже готовит саммит.*

- Тут я с вами не согласен. Изначально они [регионалы] планировали получить 35%, а Батьківщині дать лишь 17%. Мы же получили 26%, а они - 30%. Поэтому если реально смотреть на вещи, то нужно признать, что могло быть хуже. А так не произошло из-за большого количества наблюдателей и активного участия в процессе наших западных партнеров.

Теперь о саммите. Саммит это не феерический праздник для украинской власти, а необходимая встреча между Украиной и нашими западными партнерами, в ходе которой решаются вопросы европейского будущего страны, подписания соглашения с ЕС, безвизового режима, прекращения политических преследований и сближения Украины с Европейским союзом. Саммит - это инструмент решения проблем, а не пиар-площадка для Януковича. И этот саммит должен состояться.

Наши западные партнеры ведут диалог не с Януковичем, а с Украиной, которой кратковременно руководит Янукович. Кроме Президента в Украине есть еще оппозиция, с которой также наши западные друзья ведут диалог. Это необходимо для страны. Поэтому перед саммитом Украина - ЕС мы обратились к нашим европейским партнерам, чтобы провести отдельную встречу с оппозицией.

- *После новых обвинений, предъявленных Тимошенко, половина страны не понимает, чего ждать от власти. Как ситуация будет развиваться дальше? Ваш прогноз как лидера оппозиции.*

- Даже при беглом взгляде можно сделать вывод, что в Украине уже произошел даже не белорусский сценарий (ведь там нет такого объема коррупции) - у нас египетский сценарий. Причем, если проводить аналогии, то мы где-то на 25-м году правления [Хосни] Мубарака [экс-президента Египта, свергнутого после 30 лет правления].

Они получают тактические кратковременные преимущества, поскольку идут свиньей в латах. Только они не знают, что идут на лед. Они считают, что сила - это миллиарды долларов, украденных за последние два года. Это власть, которую они захватили, а также страх. И они не пионеры в этом. Но они очень слабы в истории.

Вот чем живу я? Я не живу внеочередной сессией или решением Европейского суда, я живу верой в то, что все это можно изменить. И это намного важнее и сильнее.

И в истории есть много примеров, когда политики, опиравшиеся на веру и на тех людей, которые верят, творили большие перемены. Это для меня сейчас главный источник сил.

- *И люди, которые пережили разочарование в оранжевой революции, вам поверят?*

- Я знаю, что в истории есть момент. Я не могу создать волну народного недовольства. Вот нам говорят: оппозиция слабая, она не может вывести людей на улицы. Но это не оппозиция слабая, а люди не выходят. Если народ доволен, а она, оппозиция, недовольна, значит еще не пришел момент. Но он обязательно наступит.

http://smi.liga.net/articles/2013-01-25/8062366-batko_batk_vshchini.htm

Стоп «кнопкодавству»!

Іван Капсамун, «День»

Ударівці почали застосовувати прийом, який, здавалося б, мав давно стояти на порядку денному всіх опозиційних сил. Стартом практики звернення в суд за неперсональне голосування стала нещодавня заява Віталія Кличка про те, що «представники нашої партії у всіх регіонах подають позови до адміністративних судів на дії Верховної Ради з приводу порушення Конституції й регламенту ВР». При цьому він не виключив, що, в разі неефективності таких звернень у суди, представники партії будуть звертатися до Європейського суду з прав людини. «Ми хочемо оскаржити всі рішення, прийняті за допомогою «піанізму» у Верховній Раді», — підкреслив Кличко. «...Ми завалимо суди такими позовами. Поки Верховна Рада не зрозуміє, що вона повинна демонструвати принцип дотримання Конституції», — заявив народний депутат від фракції «УДАР» Павло Розенко в ефірі ТВі.

А далі поїхало. Рівненські ударівці подали два судові позови до місцевого Адміністративного суду на протиправні дії народних депутатів фракції Партії регіонів за фактами неособистого голосування у парламенті. Другий позов поданий на протиправні дії та бездіяльність голови ВР Володимира Рибак. На останнього днями також подав у суд Віталій Кличко — за протиправні дії спікера під час голосування за відставку і призначення голови НБУ. Аналогічні звернення були і від членів львівського «УДАРу». До речі, Рибак уже відреагував — він заперечує протиправність своїх дій.

Який результат слід очікувати від запропонованого методу боротьби з «кнопкодавами»? «Я би дав дуже жорстку оцінку — це даремна трата часу, — відповідає президент Українського юридичного товариства Олег Березюк. — Поки у нас не буде незалежного суду, говорити про те, що можна звернутися по захист порушених прав у органи судової влади, тим більше, в політичних процесах, безперспективно. З моєї точки зору, народним депутатам треба працювати на тим, щоб зробити українську судову систему незалежною. Тільки після цього можна буде говорити, що суд зможе захищати порушені права. Дана ініціатива поки виглядає теорією, яка не зможе бути підтверджена практикою».

Але є ж прецедент. Нещодавно Європейський суд зобов'язав Україну поновити Олександра Волкова на посаді судді Верховного Суду України. Одним із аргументів такого рішення суд наводить порушення статті 6 Конвенції з прав людини у зв'язку з тим, що частина депутатів парламенту України голосувала за інших, відсутніх на момент голосування у залі парламенту.

«До сьогоднішнього дня суддя Волков не поновлений на посаді, — продовжує Березюк. — Влада, на жаль, не виконує рішення європейських судів, як і не виконує рішення українських судів. Проблема в тому, що у нас до сьогодні не створена система стримувань і противаг. Наприклад, у США конституції й основні закони виписані так, що не дають можливості комусь узурпувати владу. А у нас все знаходиться під виконавчою владою. Якщо, наприклад, сьогодні якийсь суддя прийме законне рішення, завтра він уже не буде працювати».

З виконанням законів в Україні, дійсно, проблема. З рекомендаціями Європейського суду також. У вчорашньому номері «Дня» (№11, 23 січня 2013 р.) ми писали, що 95% рішень ЄСПЛ Україна не виконала. Виходячи з цього, в ухваленій днями резолюції ПАРЕ нашій країні рекомендують створити національний орган, відповідальний за виконання рішень Європейського суду.

«Європейцям треба розуміти українську ситуацію, тоді можна щось рекомендувати, — говорить Березюк. — Візьмемо, наприклад, новий Кримінально-процесуальний кодекс, який так вихваляють, в тому числі й представники ПАРЕ. Нещодавно ми проводили круглий стіл, на якому я чув від представників Заходу, що цей кодекс дуже хороший. Навпроти мене сидів колишній заступник генерального прокурора Баганець, який на пальцях показав, що цей кодекс поганий. Микола Сірий, один із кращих процесуалістів України, розказав, чому цей кодекс працювати не буде. До речі, він сьогодні й не працює. Коли ми говоримо про те, що вносимо дані в реєстр і справа починає розслідуватися (тобто немає процедури дослідчої перевірки), це не так. Генеральна прокуратура спеціальним підзаконним актом ввела досудову перевірку».

Але повернемося до проблеми персонального голосування. Свою точку зору висловлює політолог Михайло Басараб. Він переконаний, що в перспективі тактика «УДАРу» матиме ефект. «За сьогоднішніх умов — повної корумпованості судів і правоохоронних органів, — говорить Басараб, — питання розгляду персонального голосування в суді є абсолютно не їхньої («УДАРу». — Авт.) підконтрольності. На початкових стадіях — це неефективна тактика, однак надалі вона може стати дуже виправданою з точки зору символічності. Ми розуміємо, що українські суди навряд чи приймуть позивні вимоги Віталія Кличка і партії «УДАР», але, як на мене, це дуже цивілізований підхід. В подальших стадіях розгляду цього питання, зокрема в європейських судових інстанціях, воно може мати неабиякий ефект. Мені дуже шкода, що наші депутати й політики раніше не додумалися до такого способу впливу на «кнопкодавів» — парламентську більшість, яка абсолютно підконтрольна Президенту. Розуміючи перспективу розгляду цієї справи в європейських судових інстанціях, регіонали й їхні сателіти будуть поводити себе обережніше. Вони прекрасно розуміють, що роль цієї справи в судових інстанціях Європи матиме дуже негативні іміджеві наслідки для країни. Зрозуміло, що Європейський суд не зможе зобов'язати регіоналів голосувати особисто, але це буде додатковий засіб тиску на Януковича».

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/podrobici/stop-knopkodavstvu>

Сварка через «Мрію» і два пакети *Світлана Мичко, "Україна молода"*

На Тернопільщині не на жарт розгорівся скандал навколо Івана Гути — Героя України, голови агрохолдингу «Мрія», відомого й далеко за межами регіону. Державна податкова служба звинувачує одне з найуспішніших агропромислових підприємств (його чистий прибуток за період з січня по вересень минулого року становив понад 137 млн. доларів) в ухилянні від сплати ПДВ, податку на прибуток та відповідних штрафів на загальну суму 15 млн. гривень. За останній час податкова здійснила «жорсткі» перевірки та обшуки фактично в усіх структурах агрохолдингу.

Під час такої атаки на ТОВ «Мрія Центр» у селі Васильківці Гусятинського району податківці «напоролися» на народного депутата України від ВО «Свобода» Михайла Головка, який орендує в офісі товариства кімнату для своєї громадської приймальні. Між представниками податкової та молодим нардепом виник серйозний конфлікт, який протилежні сторони трактують дуже по-різному. Податківці заявили про перешкоджання Михайла Головка їхнім слідчим діям і звернулися з цього приводу до обласної прокуратури.

Як повідомили у прес-службі останньої, «встановлено, що народний депутат, переконавшись у наявності правових підстав у працівників податкової міліції для проведення обшуку, зачинив двері одного з кабінетів ізсередини, а потім вивісив на них напис: «Громадська приймальня народного депутата України». Надалі, не реагуючи на заборону правоохоронців, виніс із кабінету два поліетиленові пакети, вміст яких не розголошується в інтересах слідства. Дії народного депутата кваліфіковані як втручання в діяльність працівників правоохоронного органу. За даним фактом прокуратурою області в Єдиному реєстрі досудових розслідувань зареєстровано кримінальне провадження щодо ч. 2 ст. 343 КК України (втручання в діяльність працівника правоохоронного органу).

Наступним кроком у розслідуванні буде звернення до Верховної Ради України щодо зняття депутатської недоторканності й продовження досудового розслідування в даній справі».

Депутат-«свободівець» Головка, у свою чергу, стверджує, що це податківці перешкоджали його депутатській діяльності, не даючи зайти до громадської приймальні і забрати звідти документи та особисті речі, на що він мав повне законне право. Відтак пан Михайло надіслав депутатське звернення на ім'я Генерального прокурора України Віктора Пшонки. «Правоохоронці порушили ст. 17 Закону України «Про статус народного депутата України», якою визначене право безперешкодного доступу на всі підприємства, в установи та організації на території України, незалежно від їхнього підпорядкування, форм власності чи режиму секретності. Старші слідчі СВ ПМ ДПС України в Тернопільській області Шевчук

Сергій Михайлович та Цимбалюк Петро Анатолійович вчинили дії, що містять ознаки складу злочину, передбаченого Кримінальним кодексом України — незаконне проникнення у володіння іншої особи (громадської приймальної народного депутата), незаконне проведення в них огляду та обшуку, створення штучних перешкод у роботі народного депутата службовими особами органів податкової міліції», — йдеться у зверненні Головка.

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2213/180/78789/>

Петр Порошенко: «Я человек, устремленный в будущее...»
"Факты и комментарии"

Наша газета продолжает публикацию анкет известных людей, согласившихся поделиться с читателями своими самыми сокровенными мыслями

— *Как вы сами представились бы нашим читателям?*

— Порошенко Петр Алексеевич. Тешу себя надеждой, что для читателей этого будет достаточно.

— *Ваш любимый цвет, запах, продукт, напиток?*

— Любимый цвет — зеленый. Нравится запах леса и озера. Что касается еды, предпочитаю котлеты, гречку и соленый огурец. Вот такое сочетание.

— *Чем для вас пахнет детство?*

— Детство мое прошло в городе Болграде Одесской области. Пахнет оно озером, солнцем, лесом.

— *Счастье — это... что? Вы счастливый человек?*

— Хочется уйти от банальных формулировок. Счастье — понятие многогранное. Это и внутренний комфорт, и возможность самореализоваться. Счастье — когда тебя понимают. Счастье — когда ты здоров. Оно зависит от множества факторов. Если у тебя, к примеру, проблемы в семье, то как ты можешь быть счастливым? Счастливый ли я человек? Да, безусловно.

— *В чем вам видится смысл жизни?*

— Ты можешь быть счастливым только тогда, когда живешь в ладу со своей совестью, с обществом, с семьей.

— *Что такое любовь?*

— Это невозможность жить без любимого человека.

— *Вы хорошо помните самый счастливый день своей жизни? А самый непростой?*

— Счастливых дней было много. Например, таким для меня стал день, когда я был избран в парламент. День запуска фабрики «Рошен» и винницкого фонтана — тоже счастливые. А самый непростой связан с гибелью брата.

— *Чего вы ни за что не сможете простить другим людям?*

— Мне кажется, что я не смог бы простить предательства. И еще не хотел бы прощать подлости. Но не зарекаюсь, так как я человек верующий.

— *Что-то может довести вас до слез?*

— Да. Что именно, не могу сказать. Это случается не часто. Не считаю, что слезы украшают мужчину.

— *Какими качествами нужно обладать, чтобы добиться успеха?*

— Прежде всего, целеустремленностью.

— *Есть у вас личная формула успеха?*

— Работа плюс целеустремленность. И еще — быть лучше других.

— *Какую роль в вашей жизни играют деньги?*

— Хорошо, когда их не замечаешь.

- *Испытываете ли вы страх перед смертью?*
- Да, как любой нормальный человек.
- *Что вы станете делать, узнав о том, что вам осталось прожить ровно семь дней?*
- Я бы не хотел этого узнать.
- *Вы никогда не задумывались над тем, есть ли жизнь после смерти?*
- Да.
- *Что вы вкладываете в понятие добра и зла?*
- Добро — это Господь Бог. А самое большое зло — это дьявол.
- *Вас часто предавали?*
- Да.
- *Что вам помогло преодолеть периоды полного отчаяния?*
- Любовь и поддержка семьи. Сложные периоды чаще всего связаны с какой-то несправедливостью. Но стараюсь, чтобы они не оставались в памяти надолго. Пусть она хранит только хорошее.
- *Существует ли Бог?*
- Безусловно.
- *Случались в вашей жизни чудеса?*
- Да. Какие? Разные.
- *Сколько времени вы смогли бы прожить на необитаемом острове и что взяли бы с собой?*
- Это была бы несчастливая жизнь. Я человек общественный. И если бы можно было взять не что-то, а кого-то, взял бы с собой семью.
- *В какую эпоху вам хотелось бы жить и с кем из представителей той эпохи пообщаться?*
- В будущем. Я человек, устремленный в будущее. Верю, что оно будет счастливым.
- *Как вы считаете, красота действительно может спасти мир?*
- Да. Но не только красота физическая. Прежде всего — красота душевная, нравственная, внутренняя. Только она и спасет.

<http://fakty.ua/157503-petr-poroshenko-ya-chelovek-ustremlennyj-v-buducshee-veryu-chno-budet-schastlivym>

Интернет-ЗМІ

Владимир Рыбак дома заговорил на запрещенном в Раде русском языке Остров

Спикер Верховной Рады Владимир Рыбак пожаловался на оппозицию, которая жестко реагирует на каждое его слово, сказанное на русском языке. Об этом спикер сказал, выступая перед студентами Донбасской национальной академии строительства и архитектуры, - сообщает корреспондент "ОстроВа".

Свое выступление перед студентами Владимир Рыбак начал на украинском языке: "Я вот думаю: на каком языке мне выступать? Скажу два слова на русском, то на меня в Раде уже топают ногами. Но я думаю, что я приехал домой... ", - сказал Рыбак, переходя на русский язык. Эти слова спикера были встречены аплодисментами в зале.

Рыбак вспомнил, что когда-то украинский язык изучать его заставил нынешний Президент страны Виктор Янукович.

"Пришел я к Виктору Федоровичу, а он говорит: "Вы идите?", а я говорю: "Куда?". А Виктор Федорович говорит: "Идите, учите государственный язык, потому что Вы пришли на

государственную службу...», - рассказал председатель Верховной Рады студентам, добавив, что с тех пор продолжает заниматься изучением украинского языка.

<http://www.ostro.org/general/society/news/413702/>

Володимир Рибак «Новий закон про освіту має забезпечити впровадження європейських стандартів у цій галузі»

Українські Національні Новини

Новий закон про освіту має забезпечити впровадження європейських стандартів у цій галузі. Про це заявив голова Верховної Ради України Володимир Рибак, виступаючи перед викладачами і студентами Донбаської національної академії будівництва і архітектури, повідомили УНН у прес-службі ВР.

За словами В.Рибак, необхідно створити усі умови для здобуття студентами гідної освіти і забезпечити належне фінансування учбових закладів.

Керівник парламенту повідомив, що нині у профільному комітеті перебувають на розгляді три відповідних законопроекти від суб'єктів законодавчої ініціативи.

Нагадаємо, Голова Верховної Ради перебуває з робочою поїздкою у Донецькій області, основною метою якої є обговорення першочергових проблем регіону з представниками місцевої влади і громадянами та пошук шляхів їх розв'язання.

Голова Верховної Ради України відвідає приватне акціонерне товариство «Донецьксталь» — металургійний завод, ознайомиться з його роботою та поспілкується з колективом підприємства.

У місті Макіївка В.Рибак проведе зустріч з Вченою радою Донбаської національної академії будівництва і архітектури та активістами студентського самоврядування.

У місті Донецьк керівник парламенту також відвідає пансіонат «Ветеран», зустрінеється з представниками органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади.

<http://www.unn.com.ua/uk/news/1180753-noviy-zakon-pro-osvitu-maye-zabezpechiti-vprovadzhennya-yevropeyskikh-standartiv-u-tsiy-galuzi-ribak>

Андрій Мохник: «Порівняння пари Кучма – Симоненко і Янукович – Тягнибок є помилкою»

Главком

«Ми - єдина партія, що...» - не втомлювався підкреслювати унікальність своєї політичної сили на протязі нашої розмови заголови фракції «Свобода» Андрій Мохник. Від себе додамо, що «Свобода» - мабуть, дійсно єдина партія, значна частина виборців якої щиро бажають їй невиконання своїх програмних принципів. Ті, хто голосував за Тягнибока і Ко з розрахунку на те, що вони розворушать парламентське болото, мабуть, не були розчаровані їхньою поведінкою в перші дні роботи нового парламенту. Проте помітно, що «Свобода» намагається відійти від хуліганського іміджу і зайвий раз кулаками махати не збирається, тим більше тягаючи каштани з вогню для своїх «м'якотілих» партнерів з опозиції. Особливо враховуючи те, що з останніми в «свободівців» з багатьох питань явно назрівають суттєві розходження.

Перші засідання за участі «Свободи» були дуже яскравими. Але потім склалося враження, що ви вгамувалися і навіть дозволили «піаніно» при голосуванні за голову НБУ. Розкрийте секрет – яку тактику ви оберете після відновлення роботи парламенту?

Я не згоден, що ми дозволили «піаніно». Гадаю, що просто не можна вимагати від 37 депутатів вгамувати 210. Але те, що «піаністів» стало в рази менше, ніж минулої каденції, – очевидно. І зараз уже не 50–60 депутатів ухвалюють рішення за помахом руки Чечетова. Практично на засіданнях присутні 90–95 % депутатів від влади. Хоча й вони вдаються до шахрайських маневрів – переставляють картки, міняються місцями, ховають картки за «ешелонованою обороною», займаються «підгазетним рукоблуддям»... Фото з того засідання, коли обирали Соркіна, підтверджують, що «Свобода» активно протидіяла, зокрема й фізично,

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

«регіоналам», які намагалися порушити норму Регламенту щодо персонального голосування. Звісно, ту практику, що складалася впродовж десятиліть в українському парламенті, зламати за кілька засідань Верховної Ради неможливо. Але, вважаю, знайдемо способи примусити народних депутатів голосувати персонально. Важливо, щоб у суспільстві було неприйняття того, що депутати ухвалюють рішення, порушуючи Конституції.

А щодо «яскравості» – поява завжди яскрава. Ми налаштовані показати справді нову якість роботи в парламенті – і представницької діяльності, і законодавчої роботи, і нову якість політики загалом. На жаль, деякі громадські організації досить недолуго аналізують законопроекти, зважаючи лише на кількість, але не вдаючись у їхню якість. Вважаю, що велика кількість законопроектів, ухвалених Радою шостого скликання, – тільки на шкоду Україні.

На сьогодні в Україні політика перетворилася в додаток до олігархічного капіталу – олігархам престижно і вигідно мати політичні сили, які б задовольняли їхні забаганки. А «Свобода» наголошує на тому, що політика – це мистецтво керувати державою, причому на різних рівнях...

Ви розумієте прекрасно, що за ваші законопроекти ніхто голосувати не буде. І зараз ваша основна задача, як і іншої опозиції – заважати більшості, яку «регіонали» все ж таки нашкребли. Як ви надалі збираєтесь це робити?

Я ж кажу – ми показуємо приклад. Коли «Свобода» 2006-го року набрала 0,36%, нам розповідали, що це тому, що в нас програма «якась не така», що Програму захисту українців ніколи масово не підтримають. Але ми на це не зважали, і по суті ми – єдина політична сила, яка впродовж усіх цих років не змінювала свою програму і послідовно доносила її постулати до виборців. І зараз за нас проголосувало більше 10 %. Ви кажете, що за наші законопроекти не проголосують у Верховній Раді. Можливо, але це сигнал для суспільства – за яку силу треба голосувати наступного разу.

До речі, ми – єдина опозиційна сила, яка в повному складі голосувала за направлення військ у Кот-д'Івуар. Це наша програмова засада – в Україні має бути дієва армія. Враховуючи, що в Україні її хронічно недофінансовано, то принаймні мають бути якісь підрозділи, які б уміли воювати, а цього вони можуть навчитися, зокрема, під час миротворчих операцій. Якщо наша фракція бачитиме, що проект закону відповідає програмовим засадам «Свободи» або принаймні їм не суперечитиме, ми будемо за нього голосувати. Звісно, коли на кону стоять принципи питання, наприклад, державного суверенітету, наступу на національні позиції, – ми будемо протидіяти. І не тільки голосуванням «проти». Ми будемо всіма доступними методами намагатися переконати решту депутатів не голосувати за такі проекти (посміхається).

Ваш однопартієць Юрій Михальчишин каже, що треба дуже обережно ставитись до блокування трибуни, щоб не девальвувати саму ідею. Ви з ним згодні, що дії опозиції в останні дні роботи сесії були не дуже продуманими?

Те, що треба блокувати трибуну з принципових питань, – це абсолютно так. Дотепер «Свобода» блокувала трибуну з двох питань – протестуючи проти неперсонального голосування і виступів у Верховній Раді України недержавною мовою. І в тому, і в іншому випадку це дало свої результати – в останні дні сесії ми вже не чули виступів російською в українському парламенті. З персональним голосуванням важче, але це завдання лишається на наступну сесію – примусити Партію регіонів виконати те, про що вони самі говорять. Треба запровадити систему Рада-3 з сенсорною клавішею. У «Свободи» є ще один механізм, який був задіяний у Верховній Раді, здається, третього скликання, але на сьогодні я не можу його озвучити. Все дуже просто: є принципові питання, коли треба блокувати трибуну і протидіяти порушенню закону і Конституції будь-якими доступними методами, і є неприципові. Ми є партнерами двох інших опозиційних сил і діємо спільно. Не завжди нам вдається їх переконувати, що ті чи ті речі не слід робити. Але в багатьох питаннях ми діємо спільно.

Тобто ви вважаєте, що останнє блокування-розблокування трибуни було помилкою?

Щодо контролю за голосуванням більшості, то опозиція все робила правильно, а ось щодо того, що ми залишили сесію, – ні. Треба було далі працювати згідно з порядком денним і, враховуючи відсутність багатьох «регіоналів», не допустити ратифікації окремих міжнародних

угод, наприклад з урядом Російської Федерації, яка легітимізує перебування Чорноморського флоту РФ у населених пунктах України.

Свобода Тимошенко для вас – принципове питання? Чи персональне голосування принциповіше?

«Свобода» мала претензії до газових угод, які Тимошенко підписала, і наша позиція не змінилася. Але вважаємо, що ув'язнення Тимошенко є політичним переслідуванням. Не Януковичу, який підписав Харківські угоди, благословив розбазарювання золотовалютних резервів і зробив багато чого іншого, чим довів український народ до соціально-економічної катастрофи, ув'язнювати Тимошенко. Питання об'єктивного розгляду ситуації в паливно-енергетичному комплексі потребує розгляду, але це має робити не той, хто, вигравши вибори, намагається звести політичні рахунки.

Опозиція в змозі заблокувати роботу парламенту до виконання своїх вимог?

Питання блокування «до переможного кінця» на сьогодні не стояло. «Свобода» готова в принципових питаннях іти до кінця, і для нас важливо, щоб наші партнери також пройшли цей шлях. Якщо ми спільно трьома фракціями протистоятимемо режиму в принципових питаннях – 180 депутатів здатні перешкодити ухваленню будь-якого антидержавного, антиукраїнського закону. Це буде випробуванням для всіх опозиційних сил, наскільки вони здатні йти до кінця. А від 37 депутатів вимагати заблокувати роботу парламенту – несерйозно. Хоча «Свобода» застосовуватиме усі можливі засоби. Зокрема, апелюватимемо до громади.

Чи ви розумієте до кінця логіку ваших партнерів по опозиції?

Головне, щоб ми розуміли логіку наших дій і логіку наших виборців, і не зійшли з правильного шляху. Тій же «Батьківщині» дуже важко, бо в ній зосереджено вісім політичних сил. Очевидно, є багато моментів, які перешкоджають виробленню спільної позиції, але вони все ж доходять до якогось спільного знаменника. Чого це їм вартує, не знаю – це їхня внутрішня кухня.

Ви вже задували про окрему позицію «Свободи» щодо українського контингенту в Кот-д-Івуарі. Ви можете спрогнозувати, по яким подальшим голосуванням у вас буде розходження з іншими опозиціонерами?

Критерієм голосувань для «Свободи» є благо української нації та української держави – відповідно до Програми захисту українців. У наших партнерів свої програми, і розходження в голосуваннях можуть бути пов'язані з відмінностями у базових документах.

Ну от, наприклад, Ірина Геращенко з «Удару» вважає, що усиновлення іноземцями українських дітей – це благо. А ви так не вважаєте.

У нашій програмі є цілий розділ, присвячений проблемам громадянства і міграції. І не можна виривати окреме положення, наприклад про заборону всиновлення іноземцями, з цілісного документу – Програми захисту українців. Бо це маніпуляція. Якщо ж розглянути це питання в загальному контексті, то заборона усиновлення українських дітей іноземцями є логічною і нормальною. По-перше, в Україні – демографічна криза, але водночас не створено належні соціально-економічні умови, за наявності яких батьки можуть утримати своїх дітей, щоб люди не топили своє безпросвітне життя у чарці і не робили власних дітей сиротами. По-друге, важливий моральний аспект – не можна продавати наших дітей, аргументуючи тим, що наша держава не може ними опікуватися, не здатна забезпечити їм гідне життя.

Ми знаємо, що заклади, в яких утримуються діти, дійсно неналежно фінансують, але не тому, що в державі нема грошей. Треба урізати видатки на Адміністрацію Президента, Кабінет Міністрів, Верховну Раду, припинити практику розтягування бюджетних коштів без тендерів або за певними сумнівними схемами, повернути капітали з офшорів – і гроші з'являться.

Натомість маємо піар про мало не «рай для українських дітей», всиновлених іноземцями. Хоча порівняно з українцями іноземці усиновляють не так багато дітей з фізичними вадами чи з важкими хворобами. До речі, багато охочих в Україні не можуть усиновити дітей.

Але усиновлення і зараз іде, просто ратифікація конвенції, проти якої ви виступаєте, його впорядкує.

Українська держава абсолютно не контролює, що відбувається з тими нашими дітьми...

А після ратифікації зможе контролювати.

Корумпованому чиновнику не потрібно щось контролювати. Йому потрібно отримати «відкат» за проведення документів на усиновлення.

Зараз стратегія влади – розвести потенційних кандидатів в президенти від опозиції, щоб на виборах проти Януковича не був виставлений єдиний кандидат. Ви розумієте цю загрозу? «Свобода» вже зараз може сказати, що не братиме самостійної участі в президентській кампанії?

Тему президентських виборів, як яблуко розбрату, сьогодні вкидає та сама Банкова. Щоби ребром стали питання – «чи буде Яценюк балотуватись», «чи буде Тягнибок балотуватись», «чи будуть вони обидва балотуватись, якщо з тюрми вийде Тимошенко»?.. Ці питання є передчасними, маніпулятивними і відволікають увагу від того, що президентських виборів як таких може й не бути. На політичний порядок денний сильно впливатиме соціально-економічна ситуація, бо вже сьогодні настрої в суспільстві настільки вибухові, що визначений порядок денний може бути просто зірвано. Може бути достроково припинено повноваження парламенту, Янукович може піти у відставку – це залежить від того, наскільки численна армія людей вийде на вулицю з протестом. Комбінацій багато, і говорити про плани на 2015 рік, коли буквально валиться хата, нерозумно.

Звісно, «Свобода» з союзниками обговорюватиме можливу конфігурацію на президентські вибори. Враховуючи, що є другий тур, можна вибудовувати стратегію в залежності від того, яка буде ситуація на момент початку президентських виборів. Бо єдиний кандидат – це теж серйозна загроза. Його можуть зняти, якимось чином прибрати, зокрема фізично.

Як ви відноситеся до страшилки, що владі вигідно вивести у другий тур Януковича і Тягнибока?

А як ви ставитеся до того факту, що Віктор Ющенко на останніх виборах не вийшов у другий тур і посів лише п'яте місце?..

Ви допускаєте, що Януковича не витягнуть у другий тур?

Чому це треба виключати? Сьогодні Янукович «стахановськими» темпами втрачає рейтинг, причому робить це набагато швидше, ніж навіть Ющенко. Зараз деяким політехнологам хочеться продемонструвати, що «Свобода» нібито грає в спільну гру з Банковою. Але ті, хто обґрунтовує таку політичну схему, не наводять жодного факту співпраці «Свободи» з Партією регіонів та Януковичем. Місцеві ради, де «Свобода» має найбільші фракції, не підпорядкувалися режимові. Зрештою, ми не пустили в галицькі області донецький кримінальний бізнес – це теж «гра на руку Банкової»?..

Щодо другого туру. Порівняння пари Кучма – Симоненко і Янукович – Тягнибок є свідомою логічною помилкою. В першій парі Кучма позиціонувався як «державник», а Симоненко був яскравим «антидержавником». Державницькі настрої в українському суспільстві вже на той час серйозно переважали антидержавницькі. До речі, 1994-го, коли Кучма переміг Кравчука, було навпаки. В парі Тягнибок – Янукович очевидно, що Тягнибок – державник, а Янукович – антидержавник. І в Януковича немає шансів зробити щось, аби поміняти місцями ці полюси. З 1999 року державницькі настрої ще більше вирости. Останні парламентські вибори засвідчили, що опозиційні сили набрали більше, ніж Партія регіонів та її сателіти – комуністи. Тоді з якого дива має перемогти Янукович?

А в парі Янукович – Симоненко, за такою логікою державником вже буде Янукович.

Так, і в цій парі Янукович виграє. Більше того, за таких обставин за нього голосуватимуть і на Заході України, і в Центрі, як колись з безвиході голосували за Кучму. Єдина проблема для Банкової – як вивести Симоненка у другий тур (сміється).

Чому всі роки, поки «Свобода» активно існує в українській політиці, про неї постійно говорять, що щось тут нечисто? Це все «происки врагов»?

«Свобода» ж не може припинити чийсь розмови. Тут присутня технологія «шептаной пропаганди» (чутки, плітки, анекдоти), яка була добре опрацьована в Совєцькому Союзі, в першу чергу КГБ. Система маніпулювання суспільством через такий розмовний жанр була дуже серйозно розвинута. Гадаю, «фахівці» досі є, так само не втрачено й технології. Але де факти? І як можна заперечити те, чого не було?

Ось приклад – ви ж прекрасно розумієте, кому підіграє, воюючи проти видобутку сланцевого газу?

Кому?

Умовно кажучи, тим, хто не зацікавлений в енергетичній незалежності України.

Чи не дивно, що цей режим, який здає український суверенітет Росії, раптом саме в цьому питанні нібито прагне «енергетичної незалежності»? Мотивація діяльності уряду Азарова – це збагачення кримінально-олігархічних кланів. Саме тому було ухвалено рішення, щоби відібрати у місцевих рад право якимось чином впливати на видобуток корисних копалин і передати це право Кабінету Міністрів. Просто з Кабміном простіше «вирішувати питання» – за рахунок «відкатів» та різних «схем».

До того ж, захисники видобутку сланцевого газу повністю нехтують екологічним аспектом проблеми. Навіщо нам дешевий газ, якщо за це ми маємо заплатити катастрофічною екологічною ситуацією в густонаселених районах України? «Борці за енергетичну незалежність» не говорять, що в Америці сланцевий газ видобувається в малонаселених районах – у десятки разів менш населених, ніж та сама Галичина. Не говорять про те, що у Франції, Болгарії та інших країнах Європи видобуток сланцевого газу заборонений законом або суттєво обмежений, що Польща має корупційні скандали, пов'язані з цим питанням. Жодна компанія, допущена тут до видобутку, не говорить про те, хто і за чий кошт буде ліквідувати негативні екологічні наслідки. Тобто вони будуть видобувати і ділити продукцію, а всі проблеми, що залишаться, впадуть на українську громаду.

До речі, ніхто не каже про розподіл продукції: хто від цього виграє – українська нація, українська громада? Надра є національні, але зиск із цього отримуватимуть транснаціональні корпорації і місцеві олігархи. Як це є із власним газом, якого в Україні видобувають стільки, що його вистачає на потреби населення, але переважна більшість видобутку привласнена, і наші громадяни платять за український газ за світовими цінами. Тобто всі ми дотуємо олігархів. Відбувається чистий грабунок держави – і про будь-яку енергетичну незалежність не йдеться. Гадаю, тих далеких від паливно-енергетичної тематики персон, що зараз розповідають байки про те, «як нам всім тепер буде добре», певним чином стимулюють або ж вони відпрацьовують гранти.

Хочу наголосити: «Свобода» послідовно виступає за впровадження державної програми енергетичної незалежності України за принципом: «зменшення споживання, збільшення видобутку, диверсифікація джерел». Це зазначено в Програмі захисту українців. У рамках цієї стратегії буде запущена програма розробки родовищ енергоносіїв і збільшено видобуток власного газу (в тому числі сланцевого) та нафти. Але є питання, які я вже озвучив, і відповіді на них ми не отримали.

Але ж ви розумієте, що з іміджевої точки зору вам це питання краще було б не чіпати.

Як не чіпати? Це – одне з питань, від якого залежить життєдіяльність громади. Частина наших народних депутатів живе безпосередньо в районах Олеської та Юзівської площ; і що – вони мають виїхати звідти заради «іміджу»? Хтось же має ставити такі незручні питання. Бо скоро українцям зовсім місця не залишиться на своїй землі...

До речі, щодо олігархів. Вам, мабуть вже набридло спростовувати зв'язки «Свободи» з одним з них...

Хіба з одним? (сміється)

Тож поставлю питання так – чому ваші активісти пікетують офіси компанії Ахметова і не пікетують офіс того ж «Аеросвіту»?

(пауза) Насправді «Свобода» не просто провела одну – спонтанну – акцію на захист найманих працівників ДТЕКУ. Доволі багато акцій ми проводили в Кременчуку, Кривому Розі, Харкові, Луганську, Києві. Просто прихід в офіс Ахметова був голосною акцією. Але якщо ми пікетуємо офіс, з якого ніхто не виходить, – чому б туди не зайти за роз'ясненням? Зараз «Свобода» готує висновки щодо критичної ситуації, яка склалася навколо шахт ДТЕКУ, частину з яких просто збираються закрити. А що – хіба Коломойський воює за ДТЕК?..

Але в них з Ахметовим не проста історія бізнес-стосунків. Ви ж не будете заперечувати, що олігархам було б вигідно мати в «загашнику» такий «бойовий загін» як «Свобода» для псування крові іншим олігархам? Невже до вас не звертались з подібними пропозиціями хоча б разових акцій?

Ні. Повертаючись до «Аеросвіту»: скажіть, хто-небудь зробив акцію проти «Аеросвіту», окрім працівників «Аеросвіту»? Ніхто. Лише один факт: 2012-го року «Свобода» брала участь у 40% усіх акцій, які відбувались в Україні, зокрема політичного характеру та тих, що мали соціально-економічну складову. Дійсно, маємо гріх – не можемо охопити всі 100%! Але що тоді роблять інші політичні сили?

Вас не дуже бентежить той факт, що по багатьох питаннях вам ближче комуністи, ніж колеги по опозиції? Те ж усиновлення, та ж реприватизація...

Давайте дивитися в основу: комуністи – проти приватної власності, а ми – ні. Ми – українські націоналісти – до всіх питань підходимо з точки зору блага нації, вони – з точки зору розділення нації на класи, які ведуть між собою боротьбу. «Свобода» виходить із постулатів, які записані в творах основоположників українського націоналізму – Миколи Міхновського, Миколи Сціборського, Ярослава Стецька, Петра Полтави. Єдине – ми надали їм актуального звучання, бо ті твори писали минулого століття в умовах бездержавності української нації. Але те, що земля не може бути товаром, що немає бути олігархічного капіталу, що потрібна підтримка дрібного і середнього підприємництва, що метою є побудова безкласового суспільства «без холопа і без пана» – це основи українського націоналізму, і вони є в програмі «Свободи». Де там комунізм, я не бачу.

Що ж до заборони усиновлення дітей іноземцями – покажіть мені цей пункт у програмі комуністів. Його немає. А в Програмі захисту українців, створеній дев'ять років тому, він є!

Як ви вважаєте, скільки процентів ваших виборців читало вашу програму?

Якщо говорити про повний текст програми, то важко сказати. Але з основними тезами, гадаю, ознайомилися 90% виборців. Не маючи широкого доступу до ЗМІ, «Свобода» приділяє дуже багато уваги зустрічам з виборцями і безпосередньому спілкуванню з громадою, причому не тільки під час виборів. До речі, та ж Програма захисту українців народилася в результаті понад п'яти сотень зустрічей лідера «Свободи» Олега Тягнибока з людьми. Саме тому деякі пункти програми, як ви кажете, «можуть псувати наш імідж», але з іншого боку, вони є такими, бо виходять із нашого світогляду і є, по суті, волею української громади.

Але ж в політиці немає нічого сталого. І ви дев'ять років тому не були парламентською фракцією.

Якщо кожен із нас у політиці вже по півтора десятка років і більше, то зрозуміло, що нині ми не такі порівняно з тим, коли тільки прийшли в політику. Ми набуваємо досвіду, маємо успіхи, робимо помилки, але зміна світогляду і політичних переконань для нас – неприйнятні.

Але вас все одно вважають новачками в великій політиці.

Це певний стереотип – у нас просто інший шлях. Багато хто з теперішніх можновладців прийшов у політику ще в часи Брежнєва – Щербицького, через обкоми і райкоми компартії та комсомолу, через КГБ. Звісно, 1991 року вони мали певні преференції перед нами, яким було на той час по 18–20 років і ми не були пов'язані з тією компартійною номенклатурою. Натомість «Свобода» показала, що можна йти своїм шляхом і досягати успіху. Так, можливо, це довго – 20 років, але це органічний шлях. Нині ми представлені у «вищій лізі» української політики і вважаю, що з нами рахуються. На сьогодні ми – єдина політична сила, яка здатна вивести на вулиці десятки тисяч людей.

І коли виведете? За яких обставин?

(пауза) У «час «Ч» (сміється). У політиці не можна бавитись, як той хлопчик, який кричав «Вовки, вовки!» Революційна ситуація має визріти, її не можна «витягнути за вуха». Хоча також важливо не прогавити революційний момент, коли вже треба дійсно виходити, щоби «кришку не зірвало» і замість революції ми не отримали бунт, який знищить все на своєму шляху. Такий бунт може бути або придушено, або він набуде неприйнятних форм. Ми – за революцію, за швидкі радикальні зміни, але ми проти бунту. Коли суспільна енергія несприйняття режиму Януковича накопичиться настільки, що терпіти далі буде вже неможливо, треба буде донести до людей мету цього всього. Бо мета – не побити машини, пограбувати крамниці і навіть не спалити домівки олігархів. Мета – взяти владу та побудувати українську державу на засадах соціальної та національної справедливості.

В Європі постійно хтось проти чогось бунтує, а в Україні все досить тихо. Хоча приводів для невдоволення аж ніяк не менше.

Вважаю, тут іще діє постгеноцидний фактор. Українцям легше пристосуватися, виїхати за кордон на заробітки, тобто якимось чином уникнути зіткнення з владою, ніж протиставити себе їй. Уявіть собі потенціал мільйонів українців, які виїхали за кордон: вони починали з нелегалів, а сьогодні вже легалізувалися там, мають дозвіл на проживання, дехто – громадянство, роботу, пенсію і так далі. Уявіть собі, якби їхня колосальна енергія була спрямована на перетворення всередині держави!

Насправді, внаслідок московсько-большевицької окупації в нас з'явилася велика недовіра один до одного, зруйновано почуття солідарності всередині громади. І його треба відновлювати.

Наскільки безболісно проходить трансформація «свободівців» з вуличних політиків в кабінетні?

Ми маємо досвід місцевих рад, коли наші депутати вели безпосередню роботу «в полі». І зараз нічого не міняється. Просто на нас тепер є ще одне додаткове навантаження, ще одна сфера відповідальності – законотворчою роботою ми ще не займалися.

Не вірите, що ці стіни псують людей?

Будемо брати приклад з голови партії. Олег Тягнибок був вісім років народним депутатом – ці стіни його не зіпсували. І ми теж у цих стінах були, щоправда, на посадах помічників-консультантів народного депутата Тягнибока. Після завершення його каденції могли шукати інших депутатів, але не робили цього.

Зараз Володимир Жириновський ініціює заборону вживання іноземних слів за існуючого російського еквівалента. Не збираєтесь робити щось аналогічне?

Насправді Жириновський – цинічний плагіатор, він просто запозичив цю норму у французькому законодавстві. І Франція в даному контексті є зразком того, як треба захищати свою мову, хоча, видається, для французької існує набагато менше загроз, ніж для української. Саме з Франції ми будемо брати приклад і пристосовувати найкращий досвід до наших реалій. Наприклад, чиновника, який дозволить собі нехтування французькою мовою, спочатку попередять, потім оштрафують, потім виженуть з роботи, а в особливо прикметних випадках навіть посадять у тюрму на шість місяців. До речі, Франція йде не лише шляхом заборон і репресій, вона вкладає величезні ресурси в популяризацію французької мови, на створення так званого «франкофонного світу». При посольствах працюють французькі центри, курси вивчення мови, відбуваються фестивалі, людям показують, яка прекрасна Франція, щоби спонукати, заохотити говорити французькою. І з цього теж треба брати приклад.

Законопроект Фаріон–Матіос–Яворівського достатньо захищає українську мову?

Те, що це закон, у якому враховано найкращі позиції щодо захисту мови, – очевидно. Це закон, який, власне, визначає, що таке державна мова, визначає сфери її використання, відповідальність за нехтування нею, способи реалізації мовної політики і так далі.

З'явилась інформація, що Бандера і Шухевич виключені з тестів з історії. Ви будете на це реагувати?

Упевнений, що наші депутати, які є в Комітеті з освіти і науки, реагуватимуть. Ми і так реагуємо завжди, коли Табачник з якимось оскаженінням вириває сторінки з історії України. Те, що він робить, – це диверсія проти основ української держави.

Після виборів Олег Панькевич, який відповідає у вас за європейський напрямок, на зустрічах з європейцями намагався політизувати імідж «Свободи» на Заході. Йому це вдалося?

Вважаю, так. Зараз представник «Свободи» Олександр Шевченко бере участь у сесії ПАРЄ. На ній, наскільки нам відомо, було ухвалене рішення про виключення з ПАРЄ представників угорського «Йоббіка» і грецького «Золотого світанку» як расистів та антисемітів. Деякі наші недруги пробували підняти в цьому контексті питання щодо «Свободи», але їх не підтримали. Гадаю, це – наслідок нашої діяльності на європейському напрямку.

Недрузи зовнішні чи внутрішні?

Тут уже і не розбереш які. Наприклад, поправку до резолюції Європарламенту вносив представник болгарських соціалістів, які є партнерами Партії регіонів. Очевидно, що вони діють спільно.

Що це була за історія з нібито виключенням «Свободи» з Альянсу націоналістичних сил Європи?

Ці чутки запустив такий собі «Євразійській союз молодьжи» путінського апологета Дугіна. Той поляк Піскорський, який нібито дав коментар, що «Свободу» виключили з Альянсу, раніше був депутатом від шовіністичної партії «Самооборона» і очолював польське представництво ЄСМ. Новину про це повідомила колишня прес-секретарка Наталі Вітренко, яка була представником ЄСМ в Україні. Можливо, в їхньому хворобливо-збудженому мозку таке бажання є, але це не відповідає дійсності. З цього приводу є заяву Голови Альянсу Бруно Голніша, розміщена на сайті «Свободи». Про всяк випадок ми спрямували до офісу Піскорського електронного листа з питанням, чи підтверджує він, що давав такий коментар, а якщо підтверджує, то хай зазначить джерело інформації. Відповіді поки що немає.

У вас не виникла думка на фракції просто заборонити публічне використання слова «жид» і його похідних? Байдуже – коректно його використовувати чи ні – просто, щоб не було звинувачень в антисемітизмі і цих безкінечних філологічних диспутів, в які вас втягують?

Ви вважаєте, ми можемо так ставити питання в присутності фахового філолога Ірини Фаріон?

Але ж ви бачите, як це сприймається суспільством?

А як сприймається? Якщо є маніпуляція, то як ми можемо її коментувати? Ті, хто каже, що це «розпалювання міжнаціональної ворожнечі», хай подають до суду. Але ж не подають, бо ця тема роздувається в маніпулятивних цілях. Колись так само намагалися робити з виступом Олега Тягнибока на Яворині 2004 року. Але чомусь усі крикуни мовчать, що Тягнибок виграв усі суди, де довів, що в його виступі не було розпалювання міжнаціональної ворожнечі. До речі, в тих судових процесах якраз лінгвістична експертиза Ірини Фаріон була одним із ключових аргументів.

Ви не будете давати зайвих приводів для звинувачень...

Насправді саме наше існування є таким приводом. Не буде цього – буде щось інше, наприклад, право на вільне володіння зброєю, заборона на усиновлення дітей іноземцями і так далі. Ми виходимо з того, що українська нація – це кровно-духовна спільнота, як писав Шевченко, «і мертвих, і живих, і ненароджених». Ми є відповідальними як перед тими, хто боровся за утвердження української нації на українській землі, так і перед нашими нащадками. Ось ця відповідальність і є мотивом, що рухає нами. А ті, хто проти того, аби українці були господарями на своїй землі, знайдуть мільйон причин, до стовпа, як то кажуть, присікаються, щоб створити скандал.

Зауважте, як штучний скандал зі вживанням слова «жид» переноситься в англomовне середовище. Спочатку слово спотворили фонетично, написавши «zhydovka», тобто транслітерували з російської, хоча Мірошниченко писав українською. А потім додали до нього ще й прикметник, і вийшло – «zhydovka» («dirty Jewess»), що значить «брудна жидівка». А це

вже наклеп, бо Мірошниченко так не висловлювався. Така маніпуляція була потрібна, щоб роздути скандал, бо в самому слові «Jewess», як, власне, і перекладається англійською слово «жидівка», немає нічого антисемітського. З цього приводу ми подали до суду на газету, яка цей наклеп надрукувала.

Зрештою, це питання до філологів. Це – мовна норма, яка присутня в словниках, українській класичній літературі. Чи ми чимось відрізняємось у цьому питанні від східноєвропейських націй – поляків, чехів чи литовців? Очевидно, ні. То що за чудасія відбувається на кордоні між Україною і Польщею, що в Польщі вживання слова «жид» на означення походження – це нормально, а в Україні – щось неприйнятне? В Українській Галицькій Армії був Жидівський пробоевий курінь, який боровся за Україну. Його вояки практично всі загинули за Незалежність нашої держави. Вони – українські герої. Натомість сюди прийшли євреї-комісари на чолі північних орд, які цю Незалежність знищили. Наслідком московсько-більшевицької окупації став геноцид українців – Голодомор 1932–33 років. І в цьому контексті яке саме слово має негативну конотацію?

Зрештою, не може одна національна меншина диктувати, які слова нам вилучати з мови, а які – вживати. Найбільше, либонь, мали б ображатися німці, тому що етимологія слова «німець» – від слова «німий». Ми цілу націю називаємо «німаками», але претензій від них не чули. Не чули вимог називати їх «дойчами». Бо питання вживання етнічних імен – це питання розвитку нації. Нічого образливого в цьому немає.

Якщо йти шляхом вилучення нібито образливих слів, то ми взагалі можемо залишитись без мови. Зараз, наприклад, у країнах Західної Європи вилучають з ужитку слова «батько» й «мати», бо це якимось чином «спрямовано проти одностатевих шлюбів». Якщо так далі піде, то скоро й українцям такі претензії виставлять. Але до чого ми тоді дійдемо?

Тернопільська прокуратура хоче позбавити недоторканості одного з ваших депутатів. І взагалі тема, чи будуть депутати здавати своїх колег, зараз на слуху. Чи реально зняття депутатської недоторканості в цьому парламенті?

Зараз ми з'ясовуємо ситуацію навколо нашого депутата Михайла Головка. Думаю, в першу чергу це – психологічний тиск, але з іншого боку, свободівці протистояли владі і не будучи народними депутатами. Біля Українського дому ми стояли проти «Беркута», не маючи депутатської недоторканості, і не тримаємося за неї зараз. Олег Тягнибок у парламенті третього скликання ще з трьома народними депутатами заявили, що не будуть використовувати депутатську недоторканість у разі якихось кримінальних справ. І він не ховався за недоторканість, коли була кримінальна справа щодо його виступу на тій же Яворині. Тому в даному разі «Свобода» апелюватиме до громади, права якої захищав наш депутат.

Звісно, диктатори (в одного з багатьох подібних якраз перетворюється Янукович) «можуть усе», але важливо – як будуть на такі спроби реагувати політикум і суспільство? Влада ж не думає, що це може стати приводом для того, аби люди вийшли на вулиці. Не тому, що всі переживають за недоторканість депутата від «Свободи», а тому, що в його діях нема криміналу, його репресують через політичну позицію, через свавілля влади. Ми ж не знаємо, що стане поштовхом для виходу людей на вулиці, отим революційним моментом, про який я говорив, – якийсь страйк, затримка в зарплаті чи пенсії, криваве ДТП з вини «мажора»...

Так а депутати створюють такий небезпечний для себе прецедент як зняття недоторканості? Як же інстинкт самозбереження?

Немає вже такої системи – вона зруйнована. Коли за ґратами сидить колишній прем'єр-міністр, це означає, що за наступної влади сидітиме нинішній прем'єр. І в даному разі те, що розірвано порочне коло кругової поруки, що існувало в українській державі впродовж двадцяти років, – це позитив. І це може допомогти збудувати справедливую систему, коли відповідати за реально скоєні злочини будуть незалежно від займаної посади.

<http://glavcom.ua/articles/9435.html>

Зачем оппозиции сессия парламента

Главком

Несмотря на то, что оппозиция сейчас кичится новой «победой» - собранием необходимых подписей за проведение внеочередной сессии Верховной Рады, невольно задумываешься, а есть ли у представителей меньшинства какой-то более-менее четкий план дальнейших действий.

Повестку на 29 января уже огласили: рассмотреть вопрос об отставке Генерального прокурора Виктора Пшонки, а также создать Временную следственную комиссию по расследованию нарушений законодательства в отношении Юлии Тимошенко и Юрия Луценко. Силами трех оппозиционных фракций – «Батькивщины», «Удара», «Свободы» - и нефракционных депутатов удалось собрать больше 150 голосов «за» сессию.

Но на том, как обеспечить поддержку большинства и настоять на своих требованиях, оппозиционно настроенные депутаты пока внимание решили не заострять.

С вопросом, что будет делать оппозиция в случае «отворота-поворота», «Главком» обратился к представителям трех фракций. Полученные ответы наталкивают на мысль о том, что каким будет второй шаг (после первого - созыва сессии) не понимает никто.

ВСК по Тимошенко – беспроигрышный вариант?

Письмо с требованием собрать парламент на внеочередную сессию 29 января 2013 года председатель фракции «Батькивщина» Арсений Яценюк направил спикеру ВР Владимиру Рыбаку еще 21 января.

Кроме ВСК по Тимошенко и Луценко и возможного вопроса об отставке Генпрокурора, оппозиция предлагает: заслушать министра внутренних дел Виталия Захарченко и председателя Службы безопасности Украины Александра Якименко относительно ситуации с соблюдением прав политических заключенных в Украине и участия правоохранительных органов в политических преследованиях.

Однако в отставку руководителей правоохранительных органов не верят сами оппозиционеры. Депутат от фракции «Батькивщина» Александр Бригинец с оптимизмом смотрит лишь на вопрос о создании временной следственной комиссии. «На фоне того, что происходит с Тимошенко (и об этом знает вся Европа), парламент сейчас вряд ли откажется от создания ВСК. Власть понимает, что вынуждена пойти на этот шаг, чтобы смягчить удар», - отмечает нардеп.

Он уверен, что «не создать комиссию регионалы могут только для того, чтобы защитить Януковича, как руководителя действий по уничтожению Тимошенко. Отказ будет означать, что все, что происходит с Тимошенко, и было запланировано Януковичем». Но в ПР все-таки попробуют выставить президента «белым и пушистым», и с помощью ВСК перевести «стрелки» на других».

К тому же, как отмечает Бригинец, он уже слышал заявления некоторых регионалов, которые не против создания такой комиссии: «У каждого, правда, тут свои интересы».

Однако на сто процентов в своей теории депутат не уверен. Но считает, что «оппозиция выиграет в любом случае: и при создании комиссии и без ее создания. Если комиссия не будет создана – Европа увидит, что наша «доблестная» власть ведет себя не по-человечески и не готова расследовать нарушения со стороны отдельных людей».

Правая и левая нога оппозиции

Как, в случае отказа (что более вероятно) со стороны большинства в поддержке всех выдвинутых инициатив, будет действовать оппозиция, совершенно не ясно.

С одной стороны, депутат Андрей Павловский многозначительно заявил «Главкому»: «Оппозиции удаются те действия, о которых знает меньше народа, и о которых власть узнает в последнюю очередь. Если я вам расскажу четкую стратегию наших действий, то она через пятнадцать минут окажется на столе в Администрации президента, и они успешно проведут контрдействия». Так же на этот вопрос «отшутился» и «свободовец» Юрий Сыротюк: «Любая

армия мечтает иметь план действий другой армии. Но план, раскрытый наперед, не имеет смысла».

С другой, мы уже слышали о том, как оппозиционеры собирались блокировать трибуну то «за мову», то «за Юлю» то «за» персональное голосование. Счет пока в пользу большинства. И шансов на то, что на этот раз у оппозиции, действительно, есть четкая стратегия, мягко говоря, призрачный. Разногласия в прогнозах нардепов это только подтверждают.

Еще на стадии подготовки, правая нога не знает, куда движется левая.

Депутат от партии «Удар» Наталья Новак считает, что сначала следует просто заслушать правоохранительные органы. Если их «ответы» оппозицию не удовлетворят, тогда поднимать вопрос об отставке руководства. В случае же не поддержки этого вопроса – инициировать перевыборы президента и Рады.

Однако сама она тут же разбивает все «розовые мечты»: «В условиях, когда большинство у регионалов, это недостижимо». Потому «нужно думать, как заставить их исполнять требования оппозиции». В любом случае, по мнению Натальи Новак, «сегодня есть не всегда»: «Когда наступит «завтра», все, кто сегодня нарушал закон, будут привлечены к ответственности».

Блокировать трибуну оппозиция не будет. «При рассмотрении своих же вопросов это вряд ли имеет смысл, - отмечает Александр Бригинец. – У оппозиции есть свои инструменты политического давления. Само проведение внеочередной сессии – уже политический акт, уже победа».

Депутат считает, что и в данной ситуации, и в других подобных, власть должна идти на компромисс с оппозицией. «Оппозиция в меньшинстве не может идти на компромиссы. Это могут делать только те, кто и так может принимать решения, - говорит депутат в комментарии «Главкому». – У нас нет большинства и нет механизма компромисса. Отказаться от своих принципов или голосовать за решение Партии регионов – это не компромисс». Если же компромисс будет найден, то это сыграет на пользу власти в преддверии саммита Украина – ЕС. «Пойти на уступки в вопросе по Тимошенко – неплохая возможность показать хорошую «мину» при плохой игре», - пророчит Бригинец.

Сессии не будет?

«Свободовец» Юрий Сыротюк не питает пустых надежд насчет того, что власть поддержит инициативы оппозиции. «Мы не видим, чтобы власть была готова к примирению или диалогу с оппозицией. Власть действует как волчья стая: использует принцип абсолютной невиновности ко всем своим и принцип условной вины по отношению к тем, кто выступает против этой власти, и тем, кто просто оказался не в том месте и не в то время», - говорит он в комментарии «Главкому».

Выходит, что созыв внеочередной сессии и поднятие вопросов по политзаключенным и причастности к политическим преследованиям правоохранительных органов – не более чем «обязательная программа». Такая же, как и бессмысленные попытки декриминализовать статьи, по которым осуждены лидеры оппозиции.

Со стороны фракции «Свобода» Юрий Сыротюк гарантирует сто процентное присутствие всех депутатов.

Но сомневается в том, что сессия в принципе может состояться: «Для того, чтобы сессия состоялась, необходимо, чтобы было 226 голосов. Представителей оппозиции не хватит физически – их же нельзя клонировать, нельзя попросить у кого-то карточки. Если не придут представители большинства, сессии просто не будет. К сожалению, у такого варианта развития ситуации тоже есть все шансы».

Депутат Андрей Павловский, оценивая сложившуюся ситуацию, отмечает, что оппозицию подталкивают к непарламентским методам борьбы.

Но стратегия оппозиционных сил, по его мнению, должна и будет вырабатываться в соответствии с тем, что именно будет происходить 29 января в парламенте.

Здесь хочется вспомнить план оппозиционеров «срыву» голосования за «языковой закон». Причин неудачи тогда называли слишком много: и Литвин оппозиционерам «не подыграл», и карточки регионалов, как они собирались, вытащить не успели, и трибуну не заблокировали.

Не факт, что так же безуспешно завершится и рассмотрение вопросов, выдвинутых оппозиционерами, на внеочередную сессию. Но, как показывает опыт, действовать «по ситуации» - далеко не конек наших парламентариев. А, как известно, лучшая импровизация – это хорошо подготовленная импровизация.

<http://glavcom.ua/articles/9419.html>

Михайло Чечетов: «Денісова підтвердила, що Тимошенко почуває себе чудово» *Українські Національні Новини*

Народний депутат від Партії Регіонів Михайло Чечетов не вірить, що лікарі могли рекомендувати Юлії Тимошенко ходити на підборах.

“Це повний абсурд, лікарі навіть теоретично не могли прописати людині з хворою спиною ходити на каблуках. Але Денісова, не могла більш розумного нічого сказати, а те, що розповіла, говорить про те, що Юлія Володимирівна відчуває себе прекрасно. Денісова ще раз підтвердила, що экс-прем’єр почуває себе настільки чудово, що навіть у лікарні пурхає тільки на каблуках”, — підкреслив політик.

Нагадаємо, як повідомила депутат Верховної Ради від “Батьківщини” Людмила Денісова, экс-прем’єр Юлія Тимошенко ходить у лікарні на підборах — так порадили їй її лікуючі лікарі.

Вона підкреслила, що для Тимошенко підбори життєво необхідні і пов’язані з її здоров’ям.

Як відомо, три народних депутати — Олександра Кужель, Людмила Денісова та Тетяна Слюз — прийшли до Тимошенко на побачення 16 січня і оголосили акцію протесту. Вони відмовилися йти і провели з экс-прем’єром майже дві доби, після чого їх видворили з території лікарні.

Проте лікар невропатолог, кандидат медичних наук Катерина Яценко у коментарі УНН сказала, що при хворобах хребта, а тим більше при хронічній грижі міжхребцевих дисків пацієнтам категорично не рекомендується ходити на каблуках вище 4-х сантиметрів.

“Ніколи лікарі не будуть, пацієнтам рекомендувати ходити на підборах. Якщо висота підбору буде більше 4-х сантиметрів — це однозначно буде посилювати навантаження на хребет і відповідно, буде провокувати подальше утворення грижового випинання і викликати прогресування процесу захворювання. А якщо жінка звикла ходити на підборах — то доведеться обирати. Або ми зберігаємо свої звички або здоров’я. По-іншому нічого не буде”, — сказала невропатолог.

Також Головний лікар ЦКБ № 5 Михайло Афанасьєв зазначив, що экс-прем’єрці Юлії Тимошенко ніхто не давав рекомендацій ходити на каблуках.

“Таких призначень ніхто не робив і подібних рекомендацій не давав. Це смішно чути лікарям, та й пацієнтам з подібними, як у Ю.Тимошенко, проблемами”, — зазначив лікар.

Як повідомлялось раніше, 15 жовтня на YouTube з’явилося відео з жінкою схожою на Юлію Тимошенко. Відео виклав користувач Андрій Завальний.

На відео приміщення схоже на лікарняну палату. На ньому жінка схожа на Юлію Тимошенко, яка пересувається з ходунками, але при цьому її взуття на високих підборах.

Окрім того, на окремих кадрах ця жінка виконує фізичні вправи.

Розміщене в інтернеті відео змонтоване з кількох відрізків знятих, судячи з дати на екрані, у першій половині серпня, а також 10 вересня.

<http://www.unn.com.ua/uk/exclusive/1180568-chechetov-denisova-pidtvrdila-scho-timoshenko-pochuvaye-sebe-chudovo>

Арсен Аваков «Конверт с деньгами»
pravda.com.ua

На улице меня поджидала женщина – не с зеленкой, другая. Подошла, посмотрела в глаза. "Вы депутат? Хочу передать письмо Вам. Посмотрите потом. Прочтете на сессии? – доведете, кому следует!?! Спасибо Вам" И попрощалась. Я сунул конверт в карман, и посмотрел его только через несколько часов вечером. Там были деньги – 11 гривен и два листочка в клеточку разборчивого аккуратного текста:

Уважаемые депутаты

Хочу передать Вам это письмо, чтобы Вы сообщили на сессии, какую пенсию повысил Азаров мне за 4 раза:

Июль 2012г. добавили 1 грн. 14 коп.

Октябрь 2012г. добавили 2 грн. 28 коп.

Декабрь 2012 г. добавили 5 грн. 32 коп.

Январь 2013 г. добавили 1 грн. 90 коп.

Сейчас моя пенсия составляет 1133 гр. 33 коп., и это потому, что я проработала 39 лет водителем трамвая. Сейчас делают уравниловку. Скоро будем получать одинаково, кто работал 40 лет и больше, и кто не работал ничего или работал где-то в тепле уборщицей, и будем получать одинаково.

Я его добавку передаю ему 11 грн...

Вот мой адрес: г.Харьков 61176, ул. Краснодарская, 183, кв.19.

Скобенко Анна Трофимовна

Юлия Тимошенко, когда была премьер-министром, сделала пенсию совсем по-другому. Я всегда голосую за фракцию Юлии "Батьківщину".

Хочу, чтобы она стала Президентом Украины.

У меня у 2-х комнатной квартире висят плакаты Юлии Тимошенко.

Приезжайте в гости.

Вот мой адрес: г.Харьков 61176, ул. Краснодарская, 183, кв.19.

Скобенко Анна Трофимовна

**

Обязательно доведу Анна Трофимовна! обязательно.

И в гости придем, надеюсь, с Юлей Владимировной.

будет время отвечать ожиданиям. время созидать...

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/avakov/510185e559f83/>

Борис Тарасюк: Звернення на підтримку реформи вищої освіти України
pravda.com.ua

До вашої уваги подається переклад тексту звернення, який було розповсюджено в мережі Фейсбук. За перші 12 годин звернення підтримали 400 осіб. Можна підтримати звернення за лінком http://www.causes.com/actions/1726453?email_members=true або <http://www.change.org/petitions/all-supporters-of-autonomy-and-freedom-of-education-support-university-autonomy-and-academic-freedom-in-ukraine-2>

Верховна Рада України розгляне кілька законопроектів "Про вищу освіту".

Вони відобрадають два різні бачення української вищої освіти, політичних течій та державної геополітики України. Однак мова йде про дещо вагомніше. Ці законопроекти пропонують різне майбутнє для молодого покоління українського народу: чи буде це рух у

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

напрямі європейської інтеграції, чи повернення до радянської ізоляції. Коли один із цих законопроектів набуде статусу Закону України, майбутнє держави буде визначено. Вибір ясний – або молоде покоління отримуватиме освіту європейського зразка, або його будуть припасовувати до шаблону "гомо советікуса". Ставки дуже високі.

Реформи можуть обмежити чи, навпаки, розширити університетську автономію. Відповідно у далекосяжній перспективі, вони розвинуть – або задушуть інтелектуальну самобутність українського народу.

Якщо переможе законопроект щойно перепризначеного міністра освіти та його прихильників, бюрократи зможуть диктувати, як викладати, що викладати, які дисципліни студенти повинні слухати і як вони мають будувати власну професійну кар'єру. Якщо переможе консервативний підхід, інтелектуальна самобутність зійде нанівець. Університети будуть частиною політично заангажованої та неефективної бюрократичної системи.

Якщо ж перевагу буде віддано реформаторському законопроекту, університети зможуть встановлювати свої правила та захищати власні стандарти. Вони отримають можливість діяти незалежно.

Варто лиш згадати, що Європа дала світові таких гігантів як П'єр Абеляр, Мартін Лютер, Еразм Роттердамський, Микола Копернік та Мігель де Сервантес виключно завдяки системі незалежних університетів. Ці та інші видатні мислителі, філософи, письменники та науковці постали завдяки Болоньї та Алькала-де-Енарес, Падуї та Сорбонні – незалежним закладам із суверенною системою інтелектуальної власності.

Слід також зазначити, що видатні університети Європи поєднували незалежність із мобільністю. Шануючи право вибору та плекаючи інтелектуальну мобільність, вони дозволяли своїм студентам відвідувати заняття з різних дисциплін та обирати між дисциплінами. Університети давали можливість філологам ставати філософами, а лікарям – письменниками.

Саме ця мобільність робить сучасні світові мас-медіа такими розмаїтими, продуктивними та натхненними. У наші часи найкращими журналістами часто стають люди з університетською освітою в галузі історії, найкращими письменниками – колишні науковці-фізики, а видатними поетами можуть бути колишні лікарі чи інженери.

Заганяти університети в жорсткі рамки, не дозволяючи їм ухвалювати важливі рішення та визначати для себе пріоритети і вибудовувати систему мобільності – це профанація ідеї вищої освіти та спроба відкинути Україну назад у минуле. Україна не стане справді незалежною без незалежної системи університетів, вона знову перетвориться на аграрний приросток Великого Брата, яким була впродовж століть.

Саме це є сьогодні ставкою – інтелектуальна незалежність України. Саме її намагаються придушити опоненти проєвропейських реформ. Інтелектуальна незалежність та мобільність – ось чого вони бояться.

"Що ти там напишеш, якщо в тебе диплом лікаря", – сказали б вони письменнику та політику Юрію Щербаку, й, певна річ, не дозволили б йому вступити на магістерську програму з журналістики. "Навіщо тобі та консерваторія, коли в тебе диплом лікаря?" – сказали б вони Ігорю Шамо й не дозволили б йому стати видатним українським композитором. "Чого це ти зібрався захищати дисертацію з історії кінематографу, якщо ти магістр германської філології?" – закинули б вони українському мислителю Вадиму Скуратівському.

Абсолютно очевидно, що кожен має право вирішувати, де навчатися, яку галузь обрати та як застосовувати власні інтелектуальні здібності. Очевидно, що структурувати свої освітні програми бакалаврського та магістерського рівнів – це справа самого університету. Навіть найбільш освічена влада не може бути експертом у всіх галузях знань. Саме тому університет повинен бути автономним інтелектуальним закладом, який приймає рішення, які визначатимуть його подальший розвиток.

Саме про такі реформи йдеться, і саме це ми підтримуємо. Незалежність України починається з незалежності мислення та з інтелектуальної мобільності. Лише університетська автономія забезпечить справжню незалежність України, адже саме незалежність мислення робить людину вільною.

Підписали:

Марта Фаріон, президент, Києво-Могилянська Фундація Америки, США

Йоханан Петровський-Штерн, професор історії, Університет Нортвестерн, США

Марко Роберт Стех, виконавчий директор, Канадський інститут українських студій (КІУС) та Спеціальне видавництво КІУС, Канада

Рорі Фіннін, голова Кембриджського комітету російських та східноєвропейських студій, Університет Кембридж, Великобританія

Олександр Мотиль, професор політології, Університет Ратгерс, США

В'ячеслав Брюховецький, почесний президент, Національний університет "Києво-Могилянська академія", Україна

Михайло Згуровський, ректор, Національний технічний університет "Київський політехнічний інститут", Україна

Сергій Квіт, президент, Національний університету "Києво-Могилянська академія", Україна

Вільям Грін Міллер, посол США в Україні (1993-1998); співголова Наглядової ради, Києво-Могилянська Фундація Америки, США

Борис Тарасюк, міністр закордонних справ України (2005-2007); співголова Наглядової ради, Києво-Могилянська Фундація Америки, США

Юрій Шевчук, викладач української мови, Колумбійський університет, США

Наталя Пилип'юк, професор української культури, мови та літератури, Університет Альберта; президент, Канадська асоціація українських студій, Канада

Олег Ільницький, професор української культури, мови та літератури, Університет Альберта, Канада

Сергій Єскельчик, доцент славістичних студій, Університет Вікторія, Канада

Микола Рябчук, старший науковий співробітник, Український центр культурології; співзасновник і член редакційної ради, Видавництво "Критика", Україна

Ярослав Розумний, старший науковий співробітник кафедри германських та славістичних студій, Університет Манітоба, Канада

Зіна Гімплевич, почесний професор російської мови кафедри германських і славістичних студій, Університет Ватерлоо, Канада

Джованна Броджі, професор славістичних студій та української літератури кафедри сучасних мов та літератур, Міланський університет, Італія

Сергій Плохій, професор історії України кафедри історії ім. Михайла Грушевського, Гарвардський університет, США

Марта Дичок, старший викладач, Університет Східного Онтаріо; співробітник Школи Мунка, Університет Торонто, Канада; асоційований професор НаУКМА, Україна

Маріанна Рубчак, старший професор-дослідник історії, Університет Валпарейзо, США

Володимир Діброва, викладач департаменту слов'янських мов і літератур, Гарвардський університет, США Роман Петришин, директор українського ресурсного центру факультету мистецтва, Університет Грант Мак-Юен, Канада Марія Ревакович, дослідник Наукового товариства імені Шевченка, Вашингтонський Університет, США

Дарія Даревич, президент, Канадське Наукове Товариство імені Шевченка

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/tarasyuk/510255cfb0a27/>

Микола Княжицький: Нововведення Дмитра Володимировича Табачника
pravda.com.ua

Дві дивні речі вразили останніми днями. Міністерство освіти ліквідувало відділ реставрації стародруків у науковій бібліотеці Львівського Національного Університету імені

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

Івана Франка. Я пам'ятаю цю бібліотеку з дитинства. Існувала колись у Львові Мала Академія наук (власне і зараз вона існує). Ми, старшокласники, які вчилися писати наукові роботи під керівництвом викладачів Львівського Університету та інших ВИШів мали ще одну перевагу – ми могли відвідувати на правах студентів старших курсів бібліотеку Університету та академічну бібліотеку імені Василя Стефаника. Я пам'ятаю те відчуття невимовної радості від відчуття палітурки старовинної книжки.

Львівський Університет був колись єзуїтським колегіумом і є найстарішим в Україні. Як пише преса, Міністерство вирішило звільнити 53 працівники бібліотеки з понад 160. Нібито, міністр затвердив типову структуру бібліотек для всіх ВИШів 3-4 рівня акредитації. А це означає, що колишнє районне ПТУ, яке за останні роки дістало назву Університету та найстаріший академічний заклад країни матимуть однакову кількість співробітників. Це суперечить не лише звичному для Європи університетському самоврядуванню, а й звичайній логіці. Можливо, Дмитро Володимирович мав на увазі щось інше або недоброзичливі медіа перекручують його ініціативи. Моя колега про фракції ВО "Батьківщина", голова профільного комітету Лілія Гриневич уже намагається це з'ясувати.

Ще одним нововведенням міністерства під керівництвом Дмитра Володимировича Табачника є зміни до програми зовнішнього незалежного оцінювання. Як пише Комерсант, з нього зникли імена Степана Бандери, Романа Шухевича, Дмитра Донцова. Для складання тестів уже непотрібно знати хто такі Кость Левицький, Дмитро Вітовський, Юрій Тютюнник. Натомість, потрібно вивчати діяльність Миколи Щорса, першого секретаря ЦК компартії України Георгія Пятакова та голови президії центрального виконавчого комітету СРСР Георгія Петровського.

З програми викреслені питання про діяльність 60-ників Євгена Сверстюка, Алли Горської, Івана Дзюби, Івана Світличного.

Можна по-різному ставитися до Степана Бандери і Романа Шухевича. Але сучасний українець не може не вивчати діяльність цих постатей.

Навіть у тоталітарній Росії ніхто не викреслює з історії правозахисника Андрія Сахарова. Натомість українське міністерство викреслює лауреата державної премії Івана Світличного "Все краще в мені – це Іван. Усе кращого у багатьох інших – від Івана", – писав про нього Василь Стус. Семен Глузман розповідав мені, що Світличний став для нього справжньою життєвою опорою у таборі.

Було б цікаво почути публічні аргументи Дмитра Володимировича Табачника у меті цих дій. Є необхідним їх припинити.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/knyazhytsky/510135b60d0f9/>

Телебачення і радіомовлення

Кличко отказал Тимошенко в создании единой оппозиции

Интер, Подробности

На призыв Юлии Тимошенко создать единую оппозиционную партию - отреагировал Виталий Кличко. Лидер УДАРа считает такое объединение неэффективным. Поскольку оппозиционные политсилы и так координируют свои действия в борьбе с властью.

Цитирую: "При этом у нас разные программы, разные политические платформы, разная идеология, а значит - и разный избиратель. Работать несколькими силами - намного эффективнее". Конец цитаты.

Напомню, от создания единой партии отказалась и "Свобода" Олега Тягнибока. Отказ Кличко политолог Вадим Карасев назвал ожидаемым. По его словам, УДАР и "Свобода" - идеологически слишком разные, да и самой "Батьківщині" не хватает единства.

Вадим КАРАСЕВ, политолог: На сегодняшний день вопрос объединения всех оппозиционных политических партий в одну консолидированную оппозицию -

преждевременный. Для начала нужно создать объединенную партию "Батьківщина", и потом можно идти вширь, привлекая "Свободу", Кличко и действительно создавать оппозиционное объединение.

Пенсионеры не получают субсидию, положенную по закону. Азаров не верит

Уже завтра журналисты "Подробностей" выезжают в регионы, где вода самая дорогая. Мы неоднократно рассказывали о высоких коммунальных тарифах. Но правдивость информации, изложенной в последних сюжетах телеканала "Интер", была поставлена под сомнение премьером на вчерашнем заседании Кабмина. В частности, о том, что люди, получая субсидию, платят за коммунальные услуги более 10 или 15 процентов своего дохода. Заявление Николая Азарова побудило нас разобраться в ситуации более детально.

Ольга КЛЮЕВА, корреспондент: Значительная часть вступительного слова Премьера на заседании Кабмина была посвящена сюжетам Подробностей. Информации корреспондентов Николай Азаров верить отказывается.

Николай АЗАРОВ, Премьер-министр Украины: Як може бути, що люди сплачують за комунальні послуги більше визначених законом 10% від доходу для пенсіонерів і 15% від доходу для тих, хто працює. Виявилось, що телеканал повідомив багатомільйонній аудиторії неправду.

Ольга КЛЮЕВА, корреспондент: Еще раз записать интервью с героинями сюжета нам не удалось. После выхода материала женщины категорически отказываются говорить на камеру. С пенсионеркой Ниной Соленчук, которая отдаст за коммунальные услуги четверть пенсии, пришлось разговаривать через двери. Пожилая женщина не хочет больше сниматься, потому что боится оказаться крайней. Однако, от сказанного на камеру - не отрещивается.

Нина СОЛЕНЧУК, пенсионер: Питання в тому, що коли говорили, що ви четверть пенсії віддаєте за комунальні послуги, то ми збрехали чи не збрехали? - Я не збрехала. Не збрехали, дєточка, нєт. Не треба, не хочу. Щас єто вон начнуть того шпїлять, другого, трєтего. А вони мене - та й нащо воно мені? Спасїбо вам, дєточкі!

Ольга КЛЮЕВА, корреспондент: Подобные случаи не пришлось искать долго. Пенсионерка Галина Федорова, жительница стандартной хрущевки, не имеет ни автомобиля, никаких доходов, кроме пенсии. Но получила только частичную субсидию. В итоге женщина платит за квартиру почти вдвое больше установленных законом 10 процентов пенсии.

Галина ФЕДОРОВА, пенсионерка: Когда они говорят - они говорят очень хорошо и красиво. Особенно когда Николай Янович выступает, он всегда говорит - и лекарства бесплатные, и лечение бесплатное, и путевки нам дают, и льготы нам дают.

Выяснилось, что полноценную государственную компенсацию участник войны и ветеран труда не получает из-за лишних квадратных метров, которые насчитали в ее скромной квартире. В отделе субсидий 82 летней Галине Федоровой предложили поменять жилплощадь на меньшую. Только тогда закон позволит ей экономить на коммунальных услугах.

Галина ФЕДОРОВА, пенсионерка: Как можно человека взять и поселить в другой район? Тут я три дня не вышла соседка пришла принесла мне хлеба, чего-то принесла. Ну как я приживусь в новом районе, соседей не знаю, не знаю куда пойти.

Ольга КЛЮЕВА, корреспондент: Эксперты считают, что несовершенство системы субсидий в Украине серьезная преграда на пути преодоления бедности

Алексей ГОЛОБУЦКИЙ, политолог: Естественно, что происходят такие случаи, их, наверное, очень много в нашей стране, когда пенсионеры платят больше, чем они должны платить по закону. Опять таки, в этом ничего удивительного нет, мы это видим постоянно. Эти тарифы делаются, все для того, чтобы все-таки большую часть населения загнать именно за грань бедности.

Давос: Главные для Украины темы - евроинтеграция и газ

Европейская интеграция и газовый вопрос. Эти две темы были сегодня главными для Украины в Давосе, где продолжается Всемирный экономический Форум. Европейские

чиновники интересовались делом Тимошенко. А инвесторы - возможностями вкладывать средства в Украине.

Все детали знает наш специальный корреспондент Дмитрий Анопченко. Он сейчас на прямой связи со студией из Конгресс-холла в Давосе.

Дмитрий, добрый вечер. Начнем с главного. Планировалось, что сегодня Украина подпишет масштабный договор, связанный с добычей природного газа. Готов ли уже этот документ?

Дмитрий АНОПЧЕНКО, корреспондент: Договор с компанией "Шелл" подписан буквально пятнадцать минут назад. Даже здесь, в Давосе, где все привыкли к многомиллионным сделкам, - именно этот проект вызывает удивление и вызывает интерес. Потому что речь идет об инвестициях в экономику Украины в сумме 10 миллиардов долларов! Мировой лидер - компания "Шелл" - возьмется за добычу природного газа в Украине. Обследует огромные территории и, как признался нам украинский министр энергетики, у датчан есть новые технологии, которые позволят добывать газ на тех украинских месторождениях, которые еще с советских времен заброшены и признаны бесперспективными.

Эдуард СТАВИЦКИЙ, министр энергетики и угольной промышленности Украины: В перспективі це 30-40 відсотків видобутку природного газу в нашій державі. На початку березня - як зійде сніг - вже розвідні експедиції вийдуть на цю площу і буде розпочате геологічне вивчення.

Дмитрий АНОПЧЕНКО, корреспондент: Ну и как говорят дачтаны - когда этот проект будет реализован - Украина сможет дополнительно ежегодно получать до 20 миллиардов кубометров газа. Цифра огромная, для сравнения - это треть годовой потребности нашей страны.

Дмитрий, а что известно о переговорах Президента Януковича с главой Европарламента? И в каком ключе обсуждалось в Давосе дело Тимошенко?

Дмитрий АНОПЧЕНКО, корреспондент: Эти переговоры важны для украинской власти, хотя бы для того, чтобы убедиться, что саммит Украина-ЕС, который назначен на 25 февраля, и должен пройти через месяц, состоится и не принесет сюрпризов. Что ЕС готов выполнять свои обещания и ослабит визовый режим для украинцев, а также готов подписать соглашение об ассоциации. Как признались нам члены украинской делегации - в частности, министр иностранных дел - в ходе переговоров президента с главой Европарламента обсуждались украинские предложения к саммиту, обсуждались те реформы, которые пообещала, и должна провести, страна. А также - дело Юлии Тимошенко. Впрочем, европейский чиновник не увязывал эти два процесса.

Леонид КОЖАРА, министр иностранных дел Украины: Питання європейської інтеграції України, підготовки до саміту, і також питання економічних реформ в Україні. Інші питання, зокрема, пов'язані із новою кримінальною справою проти Тимошенко, також піднімаються. Але на сьогоднішній день у Україні набагато більший спектр відносин із Європейським союзом - тому ця тема не головна.

Дмитрий АНОПЧЕНКО, корреспондент: Завтра об Украине в Давосе будет говорить абсолютно весь город. Потому что состоится знаменитый украинский ланч. На него традиционно приедут ведущие бизнесмены и финансисты. И специально для них всю сегодняшнюю ночь, привезенная из Киева команда поваров, будет готовить вареники с вишнями.

Спасибо за детальную информацию. Напомню, Дмитрий Анопченко в Давосе следит за основными событиями Всемирного экономического форума.

Подписание договора с компанией "Шелл" прокомментировал и Президент Украины. Общаясь с журналистами в Давосе, Виктор Янукович заявил, что для нашей страны это выгодно.

Виктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: Вигідно, тому що це інвестиції, тому що ми будемо збільшувати видобуток газу, будемо створювати нові робочі місця, будемо піднімати рівень економіки, і будемо збільшувати доходну частину бюджету.

Україна знає, як реформувати Європейський суд *УТ-1, Підсумки дня*

Україна знає, як реформувати Європейський суд.

Члени комітету парламентської асамблеї Ради Європи одностайно підтримали відповідні пропозиції. Їх представив народний депутат Сергій Ківалов. За словами Ківалова, над проектом працювали три десятки найкращих юристів України. Вони з'ясували: Страсбурзький суд затягує розгляд справ, та й сама процедура подання заяв занадто складна. Члени комітету пообіцяли представити проект Ківалова на сесії ПАРЕ за два місяці. Після його схвалення Європейський суд з прав людини можуть реформувати відповідно до рекомендацій України.

Сергій КИВАЛОВ, член постійної делегації ПАРЕ від України: Я горд, что Украина смогла дать рецепт по реформированию Европейского суда по правам человека. Все политические группы, представленные в ПАСЕ, высказались за то, чтобы поддержать этот доклад. И все как один отметили, что доклад профессиональный и хорошо подготовленный.

Що робити із "Львів-Ареною" далі - думали сьогодні урядовці й львівська влада

Ні дня простою. Кабмін вирішує, чим завантажити "Арену-Львів". У місто Лева спеціально приїхав віце-прем'єр Костянтин Грищенко, аби запропонувати місцевому керівництву розробити "дорожню карту" щодо роботи стадіону. Однак, мета візиту урядовця - не лише перевірити спортивну арену, а й оцінити загальний гуманітарно-культурний розвиток області. Тож, обрав віце-прем'єр для відвідин - центри реабілітації медицини катастроф та фармакологічний завод. А заодно пройшовся підземеллями Львова.

Ольга КРУПНИК, кореспондент: Що робити із "Львів-Ареною" далі? Над цим сьогодні думали урядовці й львівська влада. Власником стадіону нині є національне агентство з питань підготовки до Євро-2012. Утім, зараз арена майже нічого не заробляє. За майже рік тут влаштували лише чотири матчі, один чемпіонат важкоатлетів та економічний форум. Відтак, урядовці воліють, аби стадіон врешті запрацював на повну.

Костянтин ГРИЩЕНКО, віце-прем'єр-міністр України: Буде створено робочу групу з представників міста, з представників клубу, і протягом тижня вони мають розробити "дорожню карту" для того, щоб послідовно вирішувати ті питання, які необхідні для ефективної роботи клубу, для того, щоб клуб розвивався. А стадіон мав максимальне наповнення.

Ольга КРУПНИК, кореспондент: Жодного матчу не зіграла на цьому полі львівська футбольна команда. Перехід клубу на нову арену має проблеми. Перш за все - фінансові. Та, попри брак грошей, "Карпати" готові перейти на новий стадіон.

Ігор ДЕДИШИН, генеральний директор ФК "Карпати": Головний підсумок наради для нас, для клубу - що є повне розуміння цих проблем. І є реальне бачення вирішення проблем.

Ольга КРУПНИК, кореспондент: Ознайомився віце-прем'єр Грищенко і з роботою центральної диспетчерської служби обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф. Каже, "швидка" має працювати за принципом екс-територіальності. Тобто до хворого має виїздити бригада, яка найближче.

Костянтин ГРИЩЕНКО, віце-прем'єр-міністр України: Є ще багато серйозних завдань. Зокрема обладнання автомобілів системою GPS. Застосування самих новітніх технологій, що дозволить значно покращити якість і швидкість реагування, від яких залежить чи врятують життя чи ні.

Ольга КРУПНИК, кореспондент: У місті Лева віце-прем'єр зустрічався і зі студентами "Львівської політехніки" та відвідав реабілітаційний центр для дітей із фізичними вадами. Не оминув урядовець і культурної сфери. Йому презентували проект "Підземне місто". Його розробляє міська влада спільно із польськими містами Жешув та Люблін. Низку львівських

підземель планують з'єднати в одне, щоб організувати принаймні годинний маршрут підземеллями Львова.

Лілія ОНИЩЕНКО, начальник управління охорони історичного середовища Львова: І це має бути один маршрут неперервний, з'єднаний між собою. І його наповнення - це зараз є це дуже важливе. І ми над цим працюємо.

Ольга КРУПНИК, кореспондент: Ідея львів'ян Костянтину Грищенку сподобалась. Місто він назвав перлиною туристичної привабливості України.

Головам райадміністрацій загадали завести персональні сторінки у Фейсбуці

Водночас, у Київській міськдержадміністрації радять киянам скаржитися на двірників у ЖЕКи і вимагати перерахунку квартплати за неприбрану кригу у дворах. А головам райадміністрацій у КМДА загадали завести персональні сторінки у Фейсбуці, куди б громадяни могли надсилати свої зауваження та пропозиції. Таке нововведення має зробити діалог між владою та народом більш доступним, запевняють у КМДА.

Кличко не підтримав ідею об'єднання опозиційних партій в єдину політсилу

5 канал, Час новин

Віталій Кличко не підтримав ідею об'єднання опозиційних партій в єдину політсилу. Свою позицію лідер партії "УДАР" пояснив тим, що опозиційні осередки мають різні програми та ідеологію. Політик переконаний - працювати кількома силами набагато ефективніше.

Нагадаємо, у зверненні до Дня Соборності Юлія Тимошенко закликала усі опозиційні сили об'єднатися в одну партію. Спрямувати свою роботу, на її думку, нова політсила має на боротьбу з режимом Віктора Януковича. Не підтримав заклик колишньої прем'єрки - лідер Всеукраїнського об'єднання "Свобода". Олег Тягнибок, зокрема, наголосив - створення єдиної політсили - недоцільне, через різні ідеології потенційних учасників.

Кучма заявив, що підстав звинувачувати Тимошенко у вбивстві Щербаня не було

Доказів причетності Юлії Тимошенко до вбивства Євгена Щербаня за президентства Леоніда Кучми правоохоронці не мали.

Про це "Українській правді" повідомив пан Кучма під час економічного форуму в Давосі. Він пояснив - інформацію отримав від Михайла Потєбенька, на той час - генерального прокурора. Останній двохтисячного року порушив кримінальну справу проти Павла Лазаренка за підозрою в організації вбивства народного депутата Щербаня. Минулого тижня чинний генпрокурор - Віктор Пшонка - оголосив про завершення розслідування цієї справи заявивши, що це міг зробити іще Генпрокурор Потєбенько. Разом із Павлом Лазаренком вбивство Щербаня тепер закидають і Юлії Тимошенко.

Справу студента Індило повернули на новий судовий розгляд

Кримінальне провадження щодо загибелі студента Ігоря Індила - повернули на новий судовий розгляд. Це рішення Апеляційного суду Києва.

Провадження Деснянський райсуд розглядатиме у новому складі. Торік у жовтні Феміда повернула справу на дорозслідування. Своє рішення мотивувала неповнотою досудового слідства. Столична прокуратура оскаржила рішення суду, оскільки у справі виконані всі необхідні слідчі дії. Ігор Індило помер за нез'ясованих обставин у Шевченківському райвідділі міліції у травні 2010-го. За версією правоохоронців, хлопець був нетверезий і сам завдав собі смертельних травм, коли упав з лавки у камері попереднього ув'язнення. На відеозапису із камер спостереження? які зафіксували прохід Ігоря Індила до відділку видно, що він самостійно пройшов до відділку і був у притомному стані.

У ВР розглянуть ситуацію із заборонаю виїзду Власенка

Ситуацію з заборонаю виїзду депутата Сергія Власенка розглянуть у Верховній Раді. Народний депутат Арсен Аваков попросив регламентний комітет парламенту з'ясувати, чи не порушили прикордонники права захисника Юлії Тимошенко, як народного обранця, не пустивши його до Франції на сесію ПАРЄ.

Аваков наполягає і на оцінці легітимності рішення Печерського райсуду - адже воно обмежує депутатські права Власенка. Зранку бориспільські прикордонники не дозволили захисникові Тимошенко вилетіти до Страсбурга. Відмову мотивували судовою заборонаю. Якою саме - в документі, який видали нардепу митники, не вказано. Сам Власенко пов'язує заборону із судовою тяганиною щодо розподілу майна з колишньою дружиною. За матеріалами справи печерський райсуд зобов'язав депутата виплатити - сто п'ятдесят тисяч гривень. Парламентарій заявив, що ці гроші сплатив ще у грудні 2012-го і показав оригінал квитанції про оплату.

Сергій ВЛАСЕНКО, народний депутат України, захисник Юлії Тимошенко: "Склали документ, який називається рішення про відмову перетинання митного кордону. Спочатку мотивування було, що є судова заборона. Однак після перегляду всіх документів в оригіналах, керівник посту нічого пояснити не зміг. Але при цьому оформив документи, які я вам щойно продемонстрував. Він проводив близько 30 або 40 хвилин консультацій зі своїм старшим керівництвом. Рішення він особисто не приймав, тому пояснити нічого не зміг".

Ще у понеділок Власенко припускав - через справу про розподіл майна - його можуть заарештувати у найближчі три тижні. Та генпрокуратура - брати його під варту не збирається. Перший заступник генпрокурора Ренат Кузьмін в інтерв'ю газеті "Сьогодні" сказав, що ГПУ влаштує, як він захищає Юлію Тимошенко.

Державні чиновники мають говорити українською за Конституцією *Радіо Свобода, Ми разом*

Деякі міністри, народні депутати України та чиновники різних рівнів, після ухвалення мовного закону Ківалова-Колесніченка, почали постійно послуговуватися російською мовою в офіційному вжитку. Це завдає шкоди суверенітету й міжнародному іміджеві України, а сам чинний закон суперечить Конституції України, оскільки пропонує іншу, ніж визначена Конституцією, ієрархію нормативно-правових актів, вважають експерти.

Мовний закон Ківалова-Колесніченка надав привілеї російськомовній частині населення України, мовиться у звіті Freedom House. І це, зокрема, на думку аналітиків «Дому Свободи», вплинуло на зниження загального рівня свободи.

У Верховній Раді нового скликання зареєстрований «контрзаконопроект» мовному закону Ківалова-Колесніченка, який пропонує визнати усі мови, окрім української, іноземними, а також зобов'язати високопосадовців складати іспит на знання державної мови.

Цей законопроект, зареєстрований 10 січня народними депутатами Володимиром Яворівським (фракція ВО «Батьківщина»), Марією Матіос (УДАР) та Іриною Фаріон (ВО «Свобода») під № 1233, є перереєстрованим, за домовленістю, законопроектом Сергія Головатого «Про функціонування української мови як державної й порядок вживання інших мов в Україні» від 13 серпня 2012 року.

Радіо Свобода розпитало Сергія Головатого про те, яким чином законопроект пропонує зміцнити позиції української мови й надати національним меншинам можливості для вивчення і розвитку рідної мови згідно з Європейською мовною хартією.

Також журналісти Радіо Свобода зібрили інформацію про те, як регулює мову чиновників законодавство Латвії та Бельгії.